

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Bud'te svorní! Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti s nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 33.

Sobota (Saturday) 17. 8. (August) 1985

Už sedmnáct let tomu ... 1968 21. srpen 1985

Snad právě proto, že letošní smutné výročí okupace Československa Sovětským svazem – zabalené před světem do Brežněvovy doktriny „o bratrské pomoci pěti socialistických zemí ohrožené komunistické vládě v Československu t.zv. Pražským jarem“ – nem zaokrouhlené, je třeba si připomenout události z

te nedavné - a přece už tak vzdálené doby, na které jsme při těch zaokrouhlených výročích 5., 10. a 15. snad trochu pozapomněli.

Už tak od února 1968 jsme dostávali z domů od svých drahých dopisy s nadšeným obsahem: „Už si připrav kufr a šetři si na cestu domů! Brzy tu

bude zase svoboda, skoro opravdová demokracie. Západní rozhlas se už neruší, noviny začínají psát pravdu, začíná se „větrat“ záhadná smrt Jana Masaryka, vznikají nové časopisy, rozpadá se Svaz mládeže a Sokol, Orel i Junákskaut obnovují svou činnost, lidé jsou veselejší a k sobě laskavější, v obchodech se začíná prodávacům vracet milá úslužnost a smích, no prostě, za několik měsíců to už bude docela dobré. Brežněv prý řekl Dubčekovi, že si to máme udělat po svém, že to je naše věc, ale že i demokraticky zlidštělá komunistická strana musí zůstat v Československu rozhodující silou... Tak a podobně zněly tehdy nadšené dopisy z domova. Vzpomínám si, že když jsem se pak asi na třetí takový dopis rozhoupal odpovědět střízlivě, že je tomu těžko věřit, ať si před sebe na stůl rozloží mapu dnešní Evropy a dobře se znovu zahledí na zeměpisnou polohu naší krásné malé vlasti a pak také na Východní Německo na němž Moskvě záleží ve skutečnosti asi více než na nás - a na přístup k němu přes Polsko. Jakmile si tuto geopolitickou skutečnost v dnešní rozdělené Evropě znovu plně uvědomí, musí přece jasně pochopit, že Moskva si nemůže dovolit ztratit násilně ukradené „právo pronajímat svému vybranému nájemníku“ pražské Hradčany. To by se jim pak brzy rozlepilo celé jejich koloniální rudé carství. Něco jiného by (Pokračování na str. 12)

Všemu lidu ČSSR!

Včera dne 20. 8. 1968 kolem 23. hod. večer překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky. Stalo se tak bez vědomí prezidenta republiky, předsedy Národního shromáždění, předsedy vlády i prvního tajemníka ÚV KSČ a těchto orgánů.

V těchto hodinách zasedalo předsednictvo ÚV KSČ a zabývalo se přípravou XIV. sjezdu strany. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany naší republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícímu vojsku odpor. Proto ani naše armáda, Bezpečnost a Lidové milice nedostaly rozkaz k obraně země.

Předsednictvo ÚV KSČ považuje tento akt za odporující nejenom všem zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.

Všichni vedoucí funkcionáři státu, KSČ i Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členů svých organizací zvoleni podle zákonů i jiných norem, platných v Československé socialistické republice. Ustavními činiteli je okamžitě svoláváno zasedání Národního shromáždění, vlády republiky, předsednictvo ústředního výboru KSČ svolává plénum ÚV KSČ k projednání vzniklé situace.

PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

KAREL KRYL:

Bratři

Tak vás tu máme bratři
z krve Kainovy
Poslové noci, která
do zad bodá dýku
Tak vás tu máme bratři
vnuci Stalinovi
Však ne tak, jako včera
Dnes už bez šeríků

Však díky za železné
holubičky míru
a díky za polibky
s chutí hořkých mandlí
V krajně přelíbezné
zavraždili útru
Na cestě rudé šípky
jako pomník padlých

Vám poděkování
a vřelá objetí
za provokování
a střelbu do dětí
A naše domovy
necht jsou vám domovem
Svědky jsou hřbitovy
páchnoucí olovem

Vím, byla by to chyba
plivat na pomníky
Nám zbývá naděje
My byli jsme a budem
Bašoje vam spasíbo
brátja zachvátčiki
Spasíbo bólšeje
Nikadgá nězabůdēm!
Nikadgá nězabůdēm!!

postojem proti apartheidu, byl zavražděn před čtyřmi roky. Rozvášnění mladí černoši se prý začínají nyní dopouštět různých násilí jen proto „aby se bavili“, jako to dělají v US velkoměstech pouliční gangy. Pohřbu náhodných obětí je pak zneužito k novým násilnostem a k politickým demonstracím, a jsou z toho jen noví mrtví a další pohřby. Bojovky už vznikly i mezi černochoy a míšenci Indů a také na universitním kampusu mezi studenty různých ras. Anglikánský biskup Tutu, nositel loňské Nobelovy ceny míru, pohrozil svým věřícím, že opustí JAR budou-li se nadále navzájem černoši zabíjet sami mezi sebou. Ovšem, dnes jsou napovrchu jihoafričtí černoši spojeni jen v boji proti apartheidu o němž vědí, že v něm jsou podporováni tlakem mezinárodního veřejného mínění. Mezi sebou jsou však rozděleni téměř a naprosto ve všem: vyvstaly mezi nimi staré kmenové nenávisti, mají celou řadu politických ideologií, nejsou schopni se shodnout na uznání týchž politických vůdců ani na taktice, jak přimět Bothovu vládu k rozumnému dialogu. Ten je proto v těžké posici. Začne-li s některými vůdci demonstrantu vyjednávat teď, běloši to budou považovat za ústupkářství ze strachu či slabosti, a černochoy bude každý Bothův pokus o nějaký kompromis zase směšný, a budou se dožadovat okamžité politické rovnoprávnosti - co jedinec to volební hlas - a o zajištění práv bílých rodilých Jihoafričanů nebudou chtít ani slyšet. To všechno sice ještě neznamená, že bělošská vláda JAR je v úzkých a nebude si umět se současnými nepokoji poradit. Avšak, situace je dosti vážná zvláště při pomyslení, že 40 % ze 47 tisíc policistů jsou černoši, kteří by jednoho dne mohli obrátit zbraně proti svým dosavadním důstojníkům - černým i bílým. JAR má současně 85 tisícovou armádu, dobře vyzbrojenou a vycvičenou v obranných akcích proti lidovým povstáním a revoluci. Guerilová válka se zdá být v JAR terénově těžko proveditelná a přísun zbraní možným guerilům z ciziny je prozatím aspoň skoro vyloučen. Ovšem, nepodaří-li se jihoafrické vládě nalézt v blízké budoucnosti nějaké rozumné řešení k odstranění viditelných nespravedlností apartheidu, nebude v JAR už klidu dokud tam nebude u moci nová třída černých rychlých zbohatlíků a obyčejná masa černochoy nebude mít bídu a hlad jako v ostatních černovládných zemích Afriky.

Pojed'te s námi na Svatý kopeček ve Wisconsinu!

Milí přátelé,

zveme Vás, Vaše rodiny a Vaše známé a přátele jako každoročně na naši pout' na Svatý kopeček do Wisconsinu. Letos na ni pojedeme v neděli 15. září. Důvod, že jedeme dříve než léta minulá je ten, že Den českých katolíků se letos koná v neděli 8. října, tedy právě tehdy, kdy jezdíváme na Holy Hill.

Prosíme Vás, abyste na letošní naši pout' skutečně pozvali a upozornili co největší počet svých známých a přátel. Vždyť na ni jedeme v jubilejním svatometodějském roce. Naši doma, kde je stále neustávající pronásledování církve, putovali, jak víte, 7. července ve velkém množství na Velehrad, kde byla sloužena slavná mše, aby v roce 1,100. výročí od smrti sv. Metoděje poděkovali našim svatým věrozvěstům za dar víry, který našim předkům přinesli a manifestovali věrnost zděděné víře. V Římě právě v těchto dnech je pout' našich věřících z celého světa s tím samým účelem a v říjnu tam bude druhá. I na jiných místech jsou plánovány děkovné jubilejní poutě. Zapojme se do tohoto úmyslu a spojme se v duchu s našimi věřícími doma a roztroušenými po celém světě děkovnou modlitbou k sv. Cyrilu a Metodějovi, a zároveň pevným vyznáním naší víry slovy velehradské písně:

Velehrad náš, ten rozkvétá
vždy znova.

Nižádná moc už nám jej
nerozboří,

pokud náš národ v hloubi
srdce chová důvěru -

k Matce, která divy tvoří.

Maria za nás prosit nepřestane: -

Dědictví otců zachovej nám,
Pane.

S touto vírou a vděčností
budeme letos putovat k naší
zdejší Panně Marii wisconsin-
ské, když nemůžeme tak
učinit na posvátný Velehrad.

A proto tedy zvláště letos Vás
prosíme o velkou účast na této
pouti. Společným putováním ut-
vrdíme a prohloubíme své
náboženské přesvědčení.
Zpráva o tom posílí pak naše
doma, kteří se to dovědí, jako
jsme se my dověděli o slavnost-
ních manifestačních bohosluž-
bách na Velehradě.

Shodou okolností putujeme
letos na Holy Hill v předvečer
svátku sv. Ludmily, babičky
svatého Václava, dědice české
země, jehož po staletí náš národ
prosil slovy chorálu svatová-
clavského „Nedej zahynouti

nám, ni budoucím.”

Rovněž jako každým rokem
jedeme poprosit Pannu Marii na
wisconsinském Svatém kopečku
o ochranu našich rodin a našich
drahých zde i doma za mořem,
za naše nemocné, pomodlit se za
naše zemřelé a vyprosít, aby
bylo více lásky a porozumění v
naší zdejší obci věřících.

Na Holy Hill vyjždíme v

neděli 15. září v 7:00 hodin ráno
od Čihák World Travel, INC,
6302 západní Čermákova třída v
Berwynu. Pohodlný autobus,
kterým pojedeme, zastaví
potom ještě u chicagského Vele-
hrad 2657-59 S. Lawndale
Ave., odkud jede již přímo na
Holy Hill.

SOKOLSKÝ PIKNIK

Chicagoland Sokol Building
Ass. pořádá Výroční piknik v
neděli 18. srpna t.r. v National
Grove č.2 na 29. ulici a De-
splaines Ave. v N. Riverside, IL.
K tanci a poslechu bude po celé
odpoledne vyhrávat populární
hudba Koncertina Klub. Dobré
domácí pohoštění bude přip-
raveno, jako bramborové
placky, párky, klobásy a dos-
tatek domácího pečiva ke kávě.
Také dobře chlazené pivo bude
na čepu.

Ve 4 hod. odpo. bude tažena
velká tombola, kde bude 10 cen,
které budou vyplaceny hotově v
dolarech. Ceny jsou v nás-
ledujících hodnotách; \$300.00;
200.00; 100.00; 75.00; 50.00;
25.00 poslední 4 ceny po \$10.00
každá. Lístky pro tuto tombolu
můžete zakoupit buď u členů
Sokola anebo přímo na pikniku.

Výtěžek pikniku a tomboly je
ve prospěch stavebního fondu
nové sokolské budovy a proto
všichni přijďte a podpořte dob-
rou snahu našich sokolských
pracovníků.

Na shledanou na sokolském
Výročním pikniku v neděli 18.
srpna v National Grove číslo 2.

Výroční piknik exulantů

Sdružení Čs. exulantů pořádá
opět tradiční výroční výlet-pik-
nik v neděli 8. září t.r. v Na-
tional grove č. 2 na 29. ulici a
Desplaines Ave. v North River-
side, Ill. K tanci i poslechu bude
po celé odpoledne vyhrávat
populární hudba „Koncertina
Club“. Zase uslyšíte všechny ty
vaše známé, české i slovenské
národní a populární písně; tu
svoji nejmilejší si můžete dát
zahrát a s nimi i zazpívat.

Budou připravovány tradiční
piknikové dobroty, které jsou
vždy na pikniku exulantů tak
vyhledávány. Jsou to právě
české jaternice, moravské
klobásy, párky a debrecínky,
pověstné bramboráky, domácí
švestkové koláče a různé pečivo
všeho druhu ke kávě.

Výlet Čs. exulantů je v naší
chicagské oblasti velkou
společenskou událostí, na které
nesmíte chybět! Srdečně vás
zveme k návštěvě.

Výbor
Sdružení Čs. exulantů
v Chicagu

Z Holy Hill se budeme vracet
v 5:30 hod. odpoledne a autobus
bude zastavovat jen na zastáv-
kách z kterých vyjžděl; tedy:
Čihák World Travel, INC. v
Berwynu a Velehrad v Chicagu.

Cena cestovného je \$20.00 za
osobu. Šeky a Money Orders
vystavte laskavě na Čihák
World Travel, Inc. Cestovné je
nutné zaplatit předem celé. V
případě odřeknutí cesty se ces-
tovné nevrací.

Neodkládejte a nenechávejte
příhlášky až na poslední chvíli a
zastavte se u Čiháku co nejd-
říve, abyste si zaplacením ces-
tovného zajistili své místo v au-
tobuse. Děkujeme za porozu-
mění.

Vítáme a zveme Vás všechny,
kteří s námi budete opět věrně
„putovati“ na Holy Hill svými
auty, at' z Chicaga a jeho okolí -
či z Milwaukee, Kenosha,
Racine a Philips. Rozšířte i v
těchto místech mezi své známé
zájem o naši pout' na Holy Hill.

Program poutě se dozvíte v
autobuse a bude otištěn v Hlasu
národa.

Těšíme se s Vámi všemi na
naše letošní putování jubilej-
ního svatometodějského roku.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Schůze Oblastního výboru ČSNRA

Milá sestro a bratře,
pravidelná členská schůze Ob-
lastního výboru ČSNRA se
koná v úterý 20. srpna 1985 v
7:30 hod. večer v budově Mid
America Savings 5900 W. Cer-
mak Rd., Cicero, s tímto prog-
ramem:

příprava oslav 28. října
příprava plesu
zprávy odboček a přidružených
organizací
volné návrhy

Přijďte určitě a včas!

Stanislav Brym
předseda

46. Moravský den

Ústředna Moravských spolků
a Národopisný kroužek přip-
ravují výroční - poradím již 46.
Moravský den. Bude se konat v
neděli 22. září t.r. opět v Union
Hall, na Joliet Rt. a La Grange
Road v Countryside, IL.

Připravuje se rozsáhlý program
zpěvů a tanců, spojený s dožin-
kovou scénou z Moravského
Slovácka. Při programu a k
tanci bude vyhrávat známá
hudba George Píchy.

Zaznamenejte si již dnes do
svého kalendáře datum
Moravského dne!

DOBA "BĚHEM ROKU"

20. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys připravil všem, kdo tě milují, — dary větší, než můžeme pochopit, — Vlej nám do srdce vřucí lásku, — abychom tě milovali ve všem a nade všechno, — a tak dosáhli tvých zaslíbení, — která převyšují všechno, po čem člověk touží. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje na věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PRÍSLOVÍ (Př 9, 1-6)

Moudrost si zbudovala palác, opřela jej o sedm sloupů. Zobila dobytek, smísila víno, připravila i svůj stůl. Poslala své služky volat z vysokých míst města:

Kdo je nezkušený, ať sem přijde, kdo je bez rozvahy, toho chei učít. Pojd'te, můj pokrm jezte, víno, mnou smíchané, pijte! Nechte dětinství, a budete žít, po cestě poznání chod'te!

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 5, 15-20)

Dávejte tedy dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří; dobře využívejte tohoto času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovte se tedy nerozumně, nýbrž mějte na mysli, jaká je vůle Páně.

Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale hled'te, ať jste plní Ducha. Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; hřejte a zpívejte Pánu z celého srdce. Děkujte stále Bohu Otci za všechno skrze našeho Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 6, 51-58)

Ježíš řekl zástupcům: "Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa."

Židé se mezi sebou přeli a říkali: "Jak nám může ten člověk dát jíst své tělo?"

Ježíš jim řekl:

"Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.

Nebot' mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mě jí, bude mít život ze mne.

To je ten chléb, který sestoupil z nebe — ne jako jedli otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude na věky."

Tomáš Špidlík:

Nemoc a uzdravení

Chtěl jsem poškádlit lékaře, který se mně chtěl podívat na bolavou nohu: „Umíte vy tuto nemoc léčit?“ Ušklíbnul se a povídá: „Léčit vždycky, ale ne uzdravovat. S námi je to obráceně než s Kristem. On neléčil, ale uzdravoval, my neuzdravujeme, ale léčíme. To děláme dobře.“

Léčení nemocí je jeden z nejstarších pokusů lidí napravit nebo zastavit ten podivný přírodní jev, kterému říkáme nemoc. Lidé jej vysvětlují v rámci ideí, v celku světového názoru. Ve starých dobách na Východě přičítali nemoci zlým duchům, které někdy posílají bohové, kteří se rozzlobili na lidi pro nějaký nedostatek jejich úcty k nim. Proto byla první pomoc v nemoci dvojího druhu: exorcismus, vyhánění zlých duchů a obět' k „usmíření bohů“. V babylonské literatuře jsou formule pro obojí. Proto patřila medicína ke kněžské funkci a bylo v ní velmi mnoho magických prvků.

Kritičtí Řekové opírají léčení daleko víc o pozitivní pozorování a přenesli medicínu do vědy. Nakolik a jak uměli léčit nemoci Židů v různých dobách, je těžko říci. Bible se tímto vědeckým postojem k nemocem vůbec nezabývá. Jako náboženská kniha uvažuje o nemocech ze svého typického hlediska náboženského. Pozoruje nemoc především podle toho kam vede. Ukračuje-li život, je předzvěstí smrti a má tedy stejný kořen a vlastnosti. Uzdravení z nemoci je naopak znamení spásy, vítězství života daného Bohem. Popisy nemocí, jejich příznaků a bezprostředních příčin jsou proto v Bibli jen všeobecné, neurčité. Hned se však klade v jednotlivých případech otázka:

Co znamená ta nemoc pro toho, koho postihuje?

Typický postoj Bible je především v tom, že všechno, co se děje vztahuje přímo k Bohu. Stihla-li tedy člověka slabost a bolest, je tu na prvním místě vidět „trestající“ Boží ruku /Ex 4,6/. Zvláště Jobova kniha /16,12 násl./ to ze široka rozvádí. Bez Boží vůle tedy nikdo neonemocní. Z toho však neplyne, že by Bůh působil nemoc bezprostředně. Trest Boží přijde na člověka prostřednictvím živlů, nehod, nebo i činností zlých duchů. Zvláště v pozdním judaismu se všechny nemoci připisují démonům. Ale nikdy Židé nepřipustili, že by zlý duch byl sám pánem nad zdravím a nemocí člověka. Proto se hned ptají, proč se stalo, že Bůh připustil, aby měli démoni nad člověkem moc. Odpověď pak je ta, se kterou se setkáváme všude jinde: každé neštěstí má kořen v hříchu, v lidské zlobě. Bůh stvořil člověka šťastného, živého, smrt a slabost přichází do světa vzpourou proti Bohu, zdroji života a štěstí /sr. Gn 3,16-19/. Jako se život na zemi vysvětluje Božím požehnáním, tak jsou v Bibli nemoci známkou zlořečení, které na sebe svolává národ tím, když nedodrží smlouvu, uzavřenou s Hospodínem /Dt 28,21 násl./.

Co má tedy v duchu Starého zákona dělat člověk, kterého stihla nemoc? Nemá volat čaroděje, mágy, exorcisty, jako to dělaly ostatní národy, ale má se zamyslet nad sebou samým, má zpytovat své svědomí, uznat, v čem pochybil a prosit Boha za odpuštění, které se normálně spojuje s modlitbou za uzdravení /Ž 38,2-6; 39,9-12/.

A co když mu svědomí osobně nic nevyčítá? Co když se cítí nevinným jako Job? Víme, že to byl jeden z vážných problémů starozákonních: problém víry osobní a problém viny

kolektivní. V otázce, jak vysvětlit nemoc spravedlivého člověka znali židovští myslitelé prakticky jen dvě řešení. Bůh posílá nevinnému utrpení, aby vyzkoušel jeho věrnost. Ale pak mu všechno mnohonásobně vynahradí. Klasickým, řeckým bychom školským příkladem této nauky jsou knihy o trpělivém Jobovi a o spravedlivém Tobiášovi /Tb 12,13/. Ale v knize Izaiášově se vyskytuje i jiný trpící spravedlivý, jeho nemoc bude k smrti, předpovídá prorok. Jak je to možné? Vezme sám na sebe dobrovolně hříchy jiných, přinese obět' za druhé /Iz 53,4 násl./.

Ačkoli vidí Starý zákon vztah mezi nemocí a hříchem, nezakazuje užívání léků, neoduzuje lékaře. I sám Izaiáš užívá medicíny, aby léčil Ezechiáše /2Kr 20,7/. Jisté lidové prostředky proti obvyklým nemocem se považují za samozřejmé. Sirachovec píše pěkný chvalozpěv na lékařské zaměstnání a působení /Si 38,1 násl./.

Zakazují se naopak magické praktiky, spojené s modloslužbou. Byli k tomu nakloněni „lékaři“, kteří se učili u sousedních národů. Člověk, který léčí druhého, se má obrátit na prvním místě k Tomu, kdo nemoc posílá a kdo uzdravuje, k prvnímu lékaři, tj. k Bohu. Proto se nemocní i u Židů obraceli na prvním místě ke kněžím a k prorokům /Lv 13,49 násl.; Mt 8,4/. Vyložili jim svou bídu a prosili je o modlitbu k milosrdnému Bohu za uzdravení. Často se čte v Bibli o uzdravení zázračném. To se pak považuje za znamení, za důkaz, že Bůh dovede lidské viny odpuštěm, že se dá usmířit, že u něho najde lid spásu.

V době mesiášského království se Bůh zjeví jako Spasitel v plné slávě. Nedivíme se tedy, že to bude doba, kdy se všichni nemocní uzdraví. Bůh setře z očí trpících všechny slzy, prorokuje Izaiáš /25,8; 35,5/. Tím, že Jahvův služebník vzal všechny naše slabosti na sebe, budeme od všech nemocí uzdraveni, máme být vyléčení jeho ranami /53,4 násl./.

Po celou dobu své veřejné činnosti potkává tedy Ježíš na cestě nemocné všeho druhu. Nediví se tomu jako lidé z jeho okolí. Když potkali slepého, učedníci se ještě ptali podle starého zvyku: „Kdo zhrěší? On nebo jeho rodiče, když se narodil slepý? /Jn 9,2./ Ježíš také vidí v nemoci hřích, ale myslí na celé lidstvo, na tíhu zla, která zavalila všechny lidi, dala moc Satanu nad nimi /Lk 13,16/. Proto má s lidmi soucit. Ten soucit ho vede k činnosti a od počátku vyhání zlé duchy a léčí

Serving your family's financial needs for over 60 years

 MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

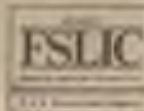
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ –
kompletní služby – MNOHOLETÁ ZKUŠENOST –
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA – POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

ty, kdo jsou nemocní /Mt 8,16/. To dvoji spolu totiž souvisí: Ježíš triumfuje nad mocí zla ve světě, a proto přináší život a zdraví i v nemoci.

Skeptikovi ovšem hned napadne problém: Po tolika záračných uzdraveních, které Ježíš vykonal, existují ve světě nemoci dále jako předtím. Odpověď je snadná pro toho kdo má před očima dějiny spásy od počátku až do konce světa. I smrt dosud existuje ve světě, a přece už je přemožena; stala se cestou ke vzkříšení. Podobně i nemoci, které nás stíhají, jsou už příslibem uzdravení. Nejsou k smrti, ale k životu, ovšem k životu věčnému. Síla, která je uzdravuje už tu neomylně působí.

Proto se v dějinách církve poměrně velmi často zaznamenávají případy záračných uzdravení. Je jich mnoho a přece nemoci ze světa církev neodstraní jako je neodstraní Ježíš. Záračné uzdravení je jakoby záblesk reality, v kterou věříme a kterou očekáváme. Zázrak nekonkuruje lékařům, neoslabuje důvěru ve vědecký pokrok medicíny. Je to pro nás lidí znamení k posílení víry ve vyšší perspektivu života, než je ta, která se jeví experimentální vědou.

Znamením této vyšší skutečnosti není však jenom uzdravení, ale i nemoc sama. Vede nás k zamyšlení nad stavem lidstva, je jakoby viditelností jeho hříšnosti. Ale tuto viditelnost hříchu si nesmíme vykládat mechanicky jako učedníci v případě slepce od narození. Je to hřích všech, tedy i náš. Proto se v nás všech má vzbudit při pohledu na nemocného uvědomění, že tu máme všichni všeobecnou kněžskou povinnost za nemocné a trpící se modlit a přinášet oběti.

A i tu se stává zvláštní zjev, jistý druh zázraku, který by nás měl víc udivit než náhlé uzdravení. Setkáváme se totiž často s nemocnými, kteří své utrpení pokorně přijímají a obětují své bolesti za záchranu druhých, za spásu a očistu světa. Jsou tedy viditelným symbolem Jáhvova služebníka, předpověděného Izaiášem, jehož rány uzdravují bolesti ostatních, jako utrpení Kristovo.

Je to krásné, že dnešní společnost staví moderní a dobře zařízené nemocnice. Jsou pro trpící. Ale neměly by být místem, od kterých zdraví utíkají. Navštěvování nemocných je skutkem křesťanského milosrdenství, ale vidět nemoc a utrpení je i pro zdravé lidi živým návodem k rozjímání o smyslu naší lidské slabosti a síle Božího života v nás.

Poznámky k americkému návrhu „Strategic Defence Initiative Research Program (SDI, populárně Star Wars)“

1.) Od počátku vyhlášení Reaganova plánu „SDI“, SSSR vyvinul úspěšnou celosvětovou propagandu proti „Star Wars“, jak je vidno ze sta a sta dopisů zasílaných min. předsedovi kanadské vlády a stanoviska některých politických stran.

2.) Proti SDI („Star Wars“) se jasně vyslovili zejména poslanci NDP (kan. social. demokracie) a odhlasováno na jejich červnové konvenci v Ottawě též znovu schválili stanovisko proti NATO aj. Také druhá opoziční strana liberální - její poslanci - se vyslovili proti SDI, ačkoliv jde o výzkum, který má zneškodnit střely. Nikoliv zabíjet lidi a navzdory tomu, že Sověty podobný výzkum dávno dělají a předhony USA, což se zde zamlčuje - jak jsem na to upozornil ve svých dvou dopisech The Citizen ze dne 22.4.1985 („No Alternative“) a ze dne 2.7.1985 („Back SDI“). Je zajímavé, že bylo uveřejněno osm dopisů, z toho 7 proti a jeden (můj) pro a dne 2.7.1985 uveřejněno (vždy víc než na polovinu strany) celkem 7 dopisů, z toho 6 proti a jeden (můj) pro.

3.) Také v parlamentě debata byla jednostranná /jen proti „Star Wars“/ a kanadská vláda o tom rozhodne asi v srpnu t.r. Kromě toho starostka Ottawy Mrs. Dewar (nyní zvolena prezidentem NDP na konvenci v červnu/ založila vlastní skupinu „Ottawa Disarmament Coalition“ spolu s NDP poslanci a podpisem prezidenta pošt. Jean-Claude Parrotem, který je známý svými výbojnými akcemi /stávkami atd/. Tato organizace připravila nákladné tiskopisy s obávkami na zasílání protestu poslancům a vládě proti „Star Wars“.

4.) Je to jasná podpora sovětských zájmů oslabit svobodný svět a věřím, jen dočasné vítězství Sovětů. - Nastává však pozvolný obrat, neboť veřejnost byla /bohužel/ jen jednostranně informována a strašena. Jsem rád, že 37. kongres Čs. sdružení v Kanadě již na svém kongresu v Ottawě /17/19/ SDI (strategického výzkumu obrany) a že jsem již od dubna svými dopisy upozornil na zákeřnou sovětskou propagandu a hájil SDI.

5.) V posledních dnech nastal nečekaný obrat. Zprávy ze Ženevy naznačují, že Sověty

podstatně mírní odpor proti SDI.

6.) GALLUP POLL provedený v květnu t.r., podle The Citizenze dne 8.7.1985, přináší pro nás radostnou zprávu. Kanad'ané na otázku „In your opinion, should Canada become involved in research on this Star Wars project, or not?“ Pro účast na výzkumu se vyslovilo 53 %, proti 40 %! Je to nečekaně příznivý obrat a - zatím - porážka nákladné sovětské propagandy usilující oslabit svobodný svět. Doufáme, že další debata jen dokáže, že nebudeme trpět, aby SSSR nadále ve svých výzkumech pokračoval a aby svobodný svět nadále ustupoval a zůstal bezbranný proti osvědčenému útočníku, okupantovi a násilníku. Musíme kanadskou vládu všemožně podpořit i dopisy, memorandy, aby rozhodla, že Kanada splní svou povinnost na obranu svobodného světa a zúčastní se strategického výzkumu obrany (SDI-Star Wars) a nedá se rozvrátit zákeřnou sovětskou propagandou! /11.7.1985, O.Hora./

TYDEN POROBENÝCH NÁRODŮ 1985

Týden porobených národů byl prezidentem Reaganem vyhlášen 19. července t.r. zvláštní proklamací, kterou toho dne podepsal. Mimo to byla v Bílém domě uspořádána zvláštní komemorace Týdne porobených národů, na které promluvil Vice-President George Bush. Ve svém projevu Vice-President Bush mimo jiné prohlásil, že k jisté míře útisku dochází i pod vládami, které jsou pravicové, ale zdůraznil, že k nejhorším případům útisku dochází v zemích s komunistickými režimy. Připomněl zejména údel lidu v Afghánistánu a prohlásil, že marxistická vláda Etiopie používá hladomor v zemi jako „trest“ proti velkému počtu svých občanů.

Na komemoraci Týdne porobených národů promluvil také ředitel Hlasu Ameriky, Gene Pell, který zdůraznil úlohu Hlasu Ameriky informovat pravdivě občany ve státech, kde vlády a jimi kontrolované sdělovací prostředky svým občanům často podávají informace falešně, jak o dění v jejich zemích, tak v zahraničí. Zdůraznil při tom vděčnost občanů těchto států, která se projevuje v tisících dopisech, které Hlas Ameriky ročně dostává, přestože se pisatelé těchto dopisů vystavují nebezpečí. Přčetl při této příležitosti dopis jednoho posluchače z Československa, který dotyčný odeslal za své návštěvy v zahraničí.

-afa-

Ota Hora:

Svobodné volby a odchod sovětských vojsk - to budí 21. srpna cílem demonstrací všech skupin porobených národů na celém světě!

Je tomu již 37 let od komunistického puče, 40 let od skončení II. světové války, 40 let od podepsání Jaltské dohody o osvobozené Evropě, která dodnes nebyla splněna jen Sovětským svazem a blíží se sedmnácté výročí zločinné sovětské invaze Československa. Zamysleme se nad tím, co svobodný svět, včetně nás, za tu dlouhou dobu 40 let vykonal pro to, aby zastavil soustavné, úspěšné sovětské výboje a odčinil zločiny SSSR a donutil jej, aby splnil dohody jím podepsané.

Výsledky jsou pro svobodný svět katastrofální.

Vždyt' podle zprávy vydané před mnoha lety Spojenými národy zjišťujeme, že od konce II. světové války Západ poskytl nezávislost 70 národům s počtem jedné miliardy, 200 milionů obyvatel, zatímco Sovětský svaz si podmanil 20 zemí a má nadvádu nad polovinou Evropy a ve svých výbojích nadále pokračuje. Svobodný svět jen ustupuje a kapituluje... jak nám to často připomíná Alexandr Solženicyn, který soudí, že už dávno žijeme ve III. světové válce o čemž se stejně vyjádřil i býv. prezident R. Nixon ve svých nedávno uveřejněných úvahách. Jako tragický případ porážky, váhavosti a nečinnosti Západu znovu připomínám Jaltskou dohodu o osvobozené Evropě, podepsanou v únoru 1945 Rooseveltem, Churchillem a Stalinem, která zaručovala zejména provedení svobodných voleb. Byl to již v roce 1975 bývalý anglický ministr zahraničí Sir Alec Home a dne 21. září 1983 ve Vídni americký viceprezident George Bush, kteří prohlásili, že neplnění a porušování Jaltské dohody je základní

příčinou dnešního napětí mezi Východem a Západem.

Trvalo to téměř 40 let, než se jako první ozvali američtí vůdci svobodného světa - prezident Ronald Reagan, viceprezident George Bush a ministr zahraničí George Shultz a měli odvahu ve svých projevech postavit se za práva porobených národů a že budou naléhat na SSSR, aby tuto Jaltskou dohodu splnil, zejména provedení svobodných voleb, což předpokládá vyklizení sovětských vojsk z okupovaných zemí. Tato jedinečná příležitost nesmí být nadále zanedbávána. Proto je povinností všech vůdců organizací porobených národů co nejrychleji vypracovat a uskutečnit v duchu výroků a slibů amerických vůdců společný plán s cílem v jednotě a svornosti přispět k osvobození porobených národů!

Soudím, že 21. srpen je stále živým vykřičníkem a symbolem mezinárodního zločinu Sovětského svazu, barbarské invaze a okupace dříve svobodných zemí. Je to výtečná příležitost k provedení společných demonstrací ve všech zemích svobodného světa. Vždyt' jde o společný cíl porobených národů: svoboda, provedení svobodných demokratických voleb! Úspěšné a mohutné společné demonstrace nutno připravit včas, (proto píši tento podnětný článek již v červnu), v každém místě, kde žijí občané porobených národů a to nejen v Kanadě, nýbrž i ve Spojených státech, v Austrálii, v Evropě, v celém svobodném světě. Mělo by se tak stát z našeho popudu, zejména Čs. sdružení v Kanadě, Čs. národní rady americké a v tomto duchu by měla Rada svobodného Československa dohodnout spolupráci s ústřední organizací porobených národů (ACEN) v New Yorku a podnítit a instruuovat všechny vedoucí zemské organizace čs. krajanů a exulantů ve všech svobodných zemích světa.

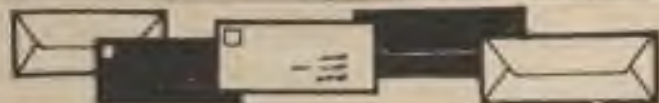
Do New Yorku a okolí H & S PORK STORE (předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, fláčenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé.

NAŠE SPECIÁLITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel
35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

DOPISY našich čtenářů

San Antonio - Texas

Čtění redakce Hlasu národa,

měli jsme v Granger Český den KJT a 90. výročí KJT spolku čís. 28. Oslava se pěkně vydařila. Český den bývá každý rok, když KJT nemá sjezd. Tento rok Český den byl v Granger. Na tamějších farmách žijí naši Moravané a dobře se jim tam dařilo. Pěstovali bavlnu, kukuřici a teď již sejí obilí.

Český den začal mší svatou v deset hodin v neděli 7. července. Mše svatá se krásně vydařila. Zpívali jsme ty krásné kostelní písně „Tisíkrát pozdravujeme Tebe...“ a jiné za varhaního doprovodu Lary Mareshe. Zpěv řídila Maruška Carubec. Opravdu tato česká mše na mne udělala velký dojem. Mši sloužil Msgr. George Tydlačka, kaplan KJT a duchovní správce osady v Granger. Přítomen byl též dp. Walter Matuš a njd. pan biskup Vincent M. Harris z diocèse austinské. Předseda KJT Amos Pavlík byl lektor, již to po léta tak pěkně dělá. Po mši sv. byl podáván dobrý oběd „texaského stylu“. Slepíci maso,

klobása a sekané maso. U nás na severu by uvařili vepřovou, knedlík a zelí. V Texasu však nějak to české jídlo vymizelo. Mohu Vám však říci, že i tak jsem se moc dobře najedl. Proč ne - bylo přece posvícení. 90 let trvání Spolku čís. 28 KJT byla pro Granger historická událost, a někteří starší členové M. Horák, A. Boháč, W. Kocurek, J. Michalek a J. Math obdrželi památkové KJT špendlíky. Mluvil jsem také s předsedou KJT Amosem Pavlíkem a oba jsme si pochvalovali, jak se Český den pěkně vydařil. Řekl jsem mu, že Otci Vojtěchovi pošlu o tom zprávu do Hlasu národa. Pan Pavlík se na Vás, Otče, velmi dobře pamatuje z Washingtonu, kde byl na svěcení České národní kaple a také z konvencí Národního svazu českých katolíků.

Všechny Vás v Hlasu národa pozdravuji

Anton Mužný *

Milý náš věrný texaský dopisovateli,

jsme rádi, že jste se ozval. Těší nás, že se Český den v

Granger pěkně vydařil. Víme dobře, kolik každá taková slavnost dá práce, kolik dobrovolných pracovníků se musí obětovat; tak at' alespoň vědomí, že se dobrá věc podařila je jim odměnou.

Na pana Pavlíka se velmi dobře pamatuji a vím jakým dobrým pracovníkem pro naši národní náboženskou věc byl po celý život. Velmi si jej vážím. Kdy se přijedete podívat do Chicaga?

Pěkně Vás i všechny naše dobré lidi v Texasu pozdravujeme a zase brzy napíšete.

Otec Vojtěch

Toronto - Ontario

Kanada

Milá redakce Hlasu národa,

předně Vás všechny zdravíme a přejeme hodně zdraví do další Vaší záslužné práce pro naši krajanskou veřejnost. Hlas národa je znamenitý týdeník. Je v něm vše, co nás zajímá. Také to, co se z jiných novin nedovíme, ani z radia či televize. Jsem po operaci druhého oka a tak jsem přes pul roku nemohl číst ani psát. Moje manželka mně však Hlas národa vždy přečetla od A až do Z. Již je to se mnou dobré, a tak jsem se dal do psaní. Víím, že za měsíc mně vyjde předplatné, a tak nechci být dlužen. Přikládám šek na US dolary, a co je navíc, tak to použijte, kde to nejvíc potřebujete. Jsme rádi, že alespoň v létě toho tepla trochu

užijeme. Zima je špatná, to mne všechno bolí a většinou nemohu jít ani ven z bytu.

Doufáme, že i ten svět se lepší, neboť náš svatý Otec je v celém světě stále více oblíben a chápán.

Upřímně Vaši čtenáři
Josef Strnad s manželkou

*

Vážení a milí naši Strnadovi, děkujeme za včasné vyrovnání předplatného a dar tisíkovému fondu. Jsme opravdu velmi rádi, že Vaše obě oční operace dobře dopadly, takže zase můžete psát a číst. Paní Strnadové děkujeme za trpělivost, se kterou Vám předčítala naše noviny. Jsme rádi, že jste s nimi spokojeni.

Pěkně Vás oba pozdravujeme a přejeme vše dobré.

redakce

Cleveland - Ohio

Vážená redakce Hlasu národa,

Nejprve vás co nejsrdčněji zdravím. Posílám vám skrovnou báseň, kterou jsem nazvala „Smutné výročí“; chci v ní dát naději našemu lidu. Uznáte-li za vhodné ji uveřejnit, byla bych vám nesmírně vděčná. Někdy se přihlásím i nějakým dopisem. Upřímně díky. Pán Bůh vás opatruj!

Smtuné výročí

Již sedmáct let je tomu, od doby kdy zrada opět prodala naši svobodu.

Beze zbraní těžké bylo přemoci vyzbrojeného až po uši, zakerného nepřítele.

Smutno bylo nám v tu těžkou dobu, ono utrpení nás více přiblížilo k Bohu.

Není to úděl lehký být v srdci Evropy stát malý, a stále vykořisťovaný.

Naše víra v Boha je však opět síla nová, která nepřítelé dřívě či později zdola.

Paže tužme, vlast i v cizině milujme a víru v Boha všemohoucího nikdy neopustme!

Marie Krásná

Milá naše čtenářko, jsem rád, že jste se nám konečně ozvala. Básničku k 21. srpnu s malou obměnou rádi otiskujeme s myšlenkou, že některé z našich čtenářů potěší. Hlavně nám ale někdy něco napište o svých životních zkušenostech, o svém rodném kraji a putování světem. Srdečně Vás pozdravuji

Fr. Vojtěch

Glendale - Arizona

Milá paní Uhlířová,

mám platit předplatné Hlasu národa, a tak to posílám všechno najednou, však Vy si s tím již poradíte a rozdělíte to tak, jak Vám napíše.

Čas rychle utíká, představte si, že jsem tu již dva roky. Zdejší obyvatelé jsou hlavně německého původu, naší národnosti jsem tu ještě nikoho nepotkala. Teď tu máme hrozná horka, celý měsíc pořád přes sto stupňů. 4. července jsme měli 118 stupňů a nepršelo již asi od února, jen párkrát trochu skráplo. Loňského roku jsem upadla a ta má arthritida mne pořád zlobí. Musím hodně chodit, každý den míli a cvičit, kdybych jen posedávala, tak bych se octla v kolečkové židli.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítává a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupit celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Kráječ knedlíků, imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KRISTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilkový a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicomu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Jak se daří dp. Vítovi, pořád na něj vzpomínám. Modlím se za něj každý den, aby mu Pán Bůh dal zdraví, aby mohl tu svou práci vykonávat. Má toho však mnoho.

Když jedete někam na pout', tak na Vás na všechny vzpomínám a říkám si, jestlipak si Otec Vojtěch vzpomene na mne modlitbou. Váš dopis jsem dostala. Nezlobte se, že Vás obtěžuji s tím, že to posílám všechno jedním šekem, ale za každý Money Order musím platit dolar, a to si myslím, že je zbytečné. Posílám \$50.00 na Hlas národa, \$10.00 za nálepky NSČK a \$60.00 do Říma do Nepomucena na mše svaté za zemřelé členy méj rodiny. Všechny pěkně pozdravujte a Pán Bůh Vás tam všechny opatruj. S pozdravem na všechny známé

Vicky Velísková

Milá paní Velísková,

Pán Bůh zaplat' za zaslání peníze. Rozdělila jsem to tak, jak jste si přála. Otec Vojtěch Vás pěkně pozdravuje a modlitbou si na Vás vzpomíná nejen při našich zájezdech, ale i často jindy. Jsme rádi, že se Vám v novém domově dobře daří, že jste si tam zvykla. Nám tu však schází. Jak byl nějaký zájezd hned jste zavolala a s námi jela; když byl podnik, nejenže jste přišla, ale i napekla; a hlavně jste vždy byla spokojená. A tak jsme Vás tu měli rádi.

Bud'te hodně zdráva a Pán Bůh Vás opatruj! Pomodlete se za nás, pracovníku ubývá, ale ne práce.

Redakce Hlasu národa

Kingman - Arizona

Vážený dp. Vite,

posílám \$50.00 na předplatné. Našel jsem si tu své oblíbené místo „Whispering Canyon“. Pověra říká, že zde byla zabita indiánská princezna vojákem z pevnosti „Old Las Vegas“. Byla mu snad nevěrná, a tak ji zastřelil, jejich těla však nikdy nikdo nenašel. Snad prý bloudí v těchto místech. Když je vítr, tak je slyšet zvuky jako kvílení nebo pláč. Je to ozvěna od skal. Jinak je tu úžasné ticho. Nahoře nade mnou jsou dva zlaté doly, ovšem teď již zavřené. V okolí jsou však zlaté a stříbrné doly, ve kterých lidé pracují. Jsou to nedostupná místa, většinou se tam vše dopravuje na mezkách.

Příště napíši víc. Zatím kon-

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414; S. 61st. Ave.

ěm a zdravím všechny známé a přátele

Jerry Jurica

Milý Jerry,

Pán Bůh zaplat' za zaslání \$50.00, a že jste si vzpomněl pár řádky. Přírodu tam musíte mít krásnou. Ono je hezky na tolika místech, jen kdyby člověk měl čas se někam rozjet. Vaše historka o indiánské princezně se bude našim čtenářům líbit, takové, podobné si kdysi vyprávěli u nás na venkově v zimě na hýtách.

Bud'te hodně zdrav a zase někdy se ozvěte

Otec Vojtěch

Mahndmen - Minnesota

Vážená redakce Hlasu národa,

posílám srdečný, upřímný pozdrav všem pracujícím v redakci, a zvláště dp. Vítovi. Posílám \$40.00 a budu mít předplatné vyrovnané do konce tohoto roku. Milá paní Uhlířová, před posledními vanocemi jsem poslala předplatné jen na půl roku, měla jsem Vám to vysvětlit, aby datum vypršení bylo správné. Hlas národa mám velmi ráda, jen kdyby ta písmenka mohla být větší a snad i tmavější. Ty staré oči již tak špatně vidí a arthritis mne také souží. Děkuji však Pánu Bohu, že ještě mně dopřává tak dlouhé stáří. Pamatuji na Váš všechny modlitbou. Užijte ve zdraví zbytek léta.

S pozdravem

Mrs. A. Truhlar

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme za zaslání předplatné. Mezi poctivými lidmi se vše vysvětlí, a tak si již

nedělejte starosti s vypršením Vašeho předplatného. Vše je v pořádku. Věříme, že ta malá písmenka nejsou někdy dobře čitelná pro Vaše staré oči. Ale co dělat? Kdybychom používali jen velké písmo, tak bychom nemohli mít tak bohatý obsah. Všechno by se tam nevešlo. Pokud můžeme, snažíme se větších typů písmen používat, ale celé noviny z uvedeného důvodu nemůžeme tak tisknout. V podmínkách, v kterých pracujeme snažíme se dělat, jak to nejlépe jde.

Pěkně pozdravujeme a vzpomínáme

redakce

Lidgerwood - Severní Dakota

Čtená redakce,

posílám předplatné na Hlas národa - málem bych byla zapoměla. Nevím, jak dlouho jej ještě budu číst, poněvadž jsem moc stará. Bolí mne moc nohy, a na delší vzdálenost se nemohu vydat. Domácnost a malou zahrádku si však ještě obstarám. Dost často tu prší.

Bud'te zdraví, pěkně pozdravuji

Mary Nedviecky

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za zaslání předplatné. Doufáme, že teď v létě Vám ty Vaše nohy lépe slouží. Hezky užívejte léta v té Vaší zahrádce. V zimě to bude horší, to se člověku když nemusí z domu nechat. Máte hodně sousedy, a pomohou Vám když potřebujete?

Pán Bůh dej, abyste ještě Hlas národa mohla dlouho číst.

Zdravíme a vzpomínáme

redakce

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku 5. a 16. září, 3. a 17. října

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní a může být prodloužen až na 90 dní. **Ke každému odletu nabízíme:** 2 dny pobytu v Praze a 7 dní autobusový zájezd Československem jen za \$476.00.

Swiss-Bavarian Holidays s Munich Oktoberfest. 10. dnu od 20. do 29. září. Cena \$1,159.00 včetně letadla, ubytování s prohlídkou jižního Bavorska, Rakouska a Švýcarska.

Autobusový zájezd na řeku Mississippi s celodenní lodní projíždkou. 9-11. října. Na cestě prohlídka historického města Galena a New Glarus s muzeem švýcarských přistěhovalců. Cena je \$259.00 za osobu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvu Vašich příbuzných z Československa.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Josef. V. Tomanek:

SNOU BENCUM

/Věře Kytlové, *15.VI.1962, Toronto, Kanada, a ing. Viktoru Tichému, *25.VII.1954, Brno, k sňatku, uzavřenému dp. Františkem Blažkem v chrámu sv. Václava, dne 24.VIII.1985 v Torontě, Kanada./

*Když se tóny varhan v chrámu rozléhají,
při mši svaté českým knězem sloužené,
když dech před oltářem se Vám v hrudi tají,
oběma Vám plesá srdce blažené.*

*Dvěma růžím rozkvetlým se podobáte,
jejichž něha sladkou vůni vydává,
necht' Vám stále žehná Boží nebe svaté,
na životní pouti, jež Vám nastává.*

*Váš slib věrnosti a dobrých předsevzetí,
necht' Vám srdce poji city zladěné,
necht' at' rod Váš vzkvétá řádkou zdravých dětí,
ty pak at' jsou věrny víře zděděné.*

*Poupě štěstí at' Vám nikdy neuvadne,
jeho kvítí, necht' nespálí Vám krutý mráz,
mir a blaho necht' ve Vašem domě vládne,
do schůdných cest necht' Vám září slunce jas.*

*Kanada Vám byla Bohem předurčena,
k níž chováte lásku v srdci hlubíně,
Inete k Praze, jež je sady ověněná,
ctíte drahé z Brna, z Cech a z Volyně.*

*Hrejte české písně, hudbu s kadeřenci,
kež Vás těší klavír, housli doprovod,
bud'te věrni Kanadě i česke zemi,
kež Bůh nadál nechá rozkvétat Váš rod.
/New York, srpen 1985/*

„Zpěvem k srdci-srdcem k vlasti“ Pěvecký sbor Velehrad, Astoria, N.Y. na koncertě dne 9. června 1985

Dovolte našemu sboru dnes říci, jak si všech příznivců upřímně vážíme, té Vaší podpory v naší práci, za což Vám od srdce velmi vděčíme.

Věřte, že cesta to nebyla lehká a přec jsme se ochotně na ni dali, vždyť je tak krásná ta hudba česká, že bychom rádi ji budoucnu zachovali.

I když téměř všichni-zde nový domov máme, dál k čestným odkazům se hrdě hlásíme, na rodnou vlast naši s láskou vzpomínáme a skvostů těch hudebních si nadevše ceníme.

Děkujem především našemu učiteli, který se s nevšední láskou nám věnuje, milému panu profesorovi Lebedovi, jenž program sám vybírá a s námi nacvičuje.

Než jsme náš koncert ještě ukončili, neb po něm se oddáme létu v plné kráse. Prodanou nevěstou jsme se rozloučili, že: „Když Bůh nám zdraví dá“ - sejdem se zase!

Pozdravná báseň od členky sboru paní Hedviky Krátké.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMIR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Londýn. — Podle moskevského dopisovatele anglických novin „The Time Economist“, utrpěl nově pečený generální tajemník KS Sovětského svazu Michael Gorbačov první domácí politickou porážku - (s tou koncevkou jeho jména -ev či -ov je to podobné jako u Chruščova či Chruščeva. V čs. tisku se nyní rozhodli pro jeho nepočestělou koncevku -ov, a tak mu jí v budoucnu také ponecháme.)

V pondělí 1. července zasedal celý ústřední výbor sovětské komunistické strany, aby si vylíčil nové směrnice domácí politiky a potvrdil dávné staré cíle zahraniční politiky SSSR. Během jednání vyslovil Gorbačov i svůj návrh o potřebě výměny muže v křesle dosavadního předsedy ministrů, kterým je Nikolaj Tichonov. Koho navrhoval na jeho místo „The Times Economist“ neříká, ale vyslovuje domněnku, že se jím chtěl stát buď sám, jako to udělal Chruščov, anebo tam dosadit někoho ze svých známých spolupracovníků. Nejpravděpodobnější uchazeči o funkci ministerského předsedy SSSR jsou v dnešní době tři soudruzi: Gejar Aliev dosavadní zástupce Tichonovův, Vitalij Vorotnikov premiér ruské republiky, a Nikolaj Ryzkov pověřený ministerstvem hospodářství. Chtěl-li se však stát sovětským premiérem Gorbačov sám, pak mu to jeho kolegové z ústředního výboru zamítli, zřejmě z obavy, aby se nestal příliš mocným. Chruščov byl za uchopení obou těchto funkcí do svých rukou v roce 1964 poslán na výměnek a nahrazen Brežněvem. Chtěl-li pak Gorbačov

jmenovat ministerským předsedou nikoliv sám sebe, ale někoho ze svých „blzkých kamarádů“, pak mu dali soudruzi z ústředního výboru také jasně najevo, že by tím měl na věci v Moskvě více vlivu než oni, a to prý nejde! SSSR není na tom ještě tak zle jako Polsko, kde není prozatím jiného vyhodiska, než aby byl Jaruzelski jak generálním tajemníkem strany, tak předsedou vlády a zároveň vrchním velitelem polské armády.

A jak se o této první politické Gorbačovově prohře v ústředním výboru strany dověděl dopisovatel londýnského „The Times Economist“? V noci z 1. na 2. července byl na moskevské TV přenášén pořad z tohoto jednání schůze ústředního výboru. K velkému překvapení posluchačů byl však z něho nic zecla náhle přerušén a nahrazen jinými informacemi. Západní novináři v Moskvě z toho uzavírají, že se Gorbačovovi nepodařil jeho málo tajený úmysl - odstranit ze sedla premiéra Tichonova, který tedy zůstal i po schůzi ústředního výboru ministerským předsedou rady ministrů SSSR. Gorbačovovi nyní nezbyvá, než „zpomalit“ svůj elán ve výměně „pantafírů“ a dokazovat denně svou organizační schopnost ve straně. Neměně bude pro něho tedy důležitá listopadová schůzka s naším prezidentem v Ženevě, chce-li nabýt nad svými soky v Kremlu politickou převahu.

Moskva. — V první čtvrtině tohoto roku se dožil 95 let bývalý sovětský ministr zahraničí Molotov. Dožil se jich v plném zdraví, s bohatou penzí a vid-

LETEM

SVĚTEM

itelně i klidným svědomím. Dnešní mladé generaci v SSSR už toto jméno člověka, který byl po dlouhá léta jedním z nejvěrnějších služebníků Stalina, asi moc neříká. Vjačeslav Michajlovič Skrjabin, známý pod svým bolševickým jménem Molotov, pomáhal tento „nejlidštější“ společenský řád komunismu budovat genocidou let 20. a 30. a upevňoval ho líbánek s Hitlerem. Zůstal bolševickému systému věrný i ve chvíli, kdy se v Gulagu octla jeho vlastní žena. V r. 1955 se rozhodně postavil proti Chruščevově úmyslu jet se do Bělehradu obejmout se se „zrádce“ Titem a pobouřilo ho, když mu tento připomněl jeho objetí s Ribbentropem. V r. 1957 konspiroval na nesprávné straně a byl odstaven svým kolegou Chruščevem. V r. 1961 se dožil ve zdraví i kritiky své osoby na XXII. sjezdu KSSS a byl vyloučen ze strany.

Molotov se stal jedním z mnoha anonymních moskevských penzistů a ani výše důchodu ho nemohla zbavit přesvědčení o utrpěné krivdě. A jak to v pohádkách bývá „ukřivděný“ Molotov byl vzat zpět na milost. Konstantin Černěnkostučil za svého krátkého panování kromě rozpoutání „cvičné“ genocidy v Afghanistanu také přijmout Molotova znovu do lůna strany.

Varšava. — To jediné, co se v Polsku od ukončení vyjimečného stavu doopravdy „znormalizovalo“ je otevřenost, s níž polská společnost dává najevo odpor vůči režimu. K proslulým „mšim za vlast“, se v kostele sv. Stanislava Kostky schází pravidelně až desetitisíce lidí kolem hrobu kněze Jerzyho Popieluszka, umlčeného hrdlořezy polské tajné policie. A jako by to bylo nejsamozřejmější věc na světě vlají při tom

všude transparenty Solidarity, a delegace dělníků z průmyslových oblastí slibují, že zůstanou věrní jejím ideálům. Nic nedokumentuje propast, která zeje mezi varšavským režimem a polským lidem výrazněji než právě tato nebojácnost polských dělníků a jejich věrnost Solidaritě.

Budapešť. — V dubnu 1985 využili dva proslulí maďarští disidenti, Mikloš Tamar Gabor a Laszlo Rajk možnosti, kterou dává platný maďarský volební řád. Tento totiž určuje, aby se o místo na kandidátní listině pro parlamentní volby ucházelo ve volebním obvodu více uchazečů, a to i těch, kteří nejsou členy oficiální „národní vlastenecké fronty“ - tj. komunistické strany Maďarska. Ovšem, k zapsání na kandidátní listinu je nezbytná alespoň třetina hlasů na volební shůzi příslušného okrsku.

Tamar Gabor přišel na schůzi s odznakem polské Solidarnosci v knoflíkové dírece, aby čelil jinému kandidátu - úřadujícímu ministru zahraničních věcí Petru Varkonyimu. Oficiální kandidát musel před sedmi sty účastníky přistoupit na tříhodinovou debatu. Bylo to dramatické, jiskřivé a zábavné. Debatovalo se o ideích a návrzích Tamara Gaboriho, o jeho osobní situaci (bez zaměstnání a možnosti cestování). Gabora přišli zároveň podpořit další maďarští disidenti.

O kousek dál, v centru Budapešti v památkovém síle Petőfiho kroužku, rozvíjel obdobná témata před více než tisícem posluchačů Laszlo Rajk. I když se jim nepodařilo získat potřebné množství hlasů (komunisté se dopředu pojistili mohutnou účastí zasloužilých straníků) - umožnilo jim to veřejně vystoupit, projevit svůj

názor a otevřeně informovat o nepravostech. A to je v komunistickém zřízení opravdový úspěch, zvláště když je za jejich odvahu maďarská policie doposud nezatkla.

Durban, Jižní Afrika. — Uměle vyprovokované rasové nepokoje v jihoafrických městech neustávají, ale naopak se množí a zintenzivňují, jako by byl místním černošům někdo dal povel do pranic: „bud' teď“, anebo nikdy! - Všechny dosavadní srážky s policií se také odehrávají podle téže šablony: domorodí černoši - ale příslušníci různých kmenů - podpálí domek některého černého policisty - „kolaboranta s bělošským režimem“, nebo se začne házet kamením na jejich policejní vozidla, která když zastaví, jsou brzy v plamenech. JAR je rozdělena na 275 soudních magistrátů (okresů) a od 21. července, kdy vláda premiéra Petra Bothy vyhlásila stanné právo, bylo v 36 okresech uvězněno 1.300 demonstrantů, hlavně mladých černošů. Většinou jsou členy Jednotné demokratické fronty (UDF - United Democratic Front) - revoluční černošské organizace, která o sobě tvrdí, že má už 1,5 milionů členů, kteří se zdraví zatátoou pěsti. Už jen ten pozdrav a její jméno jsou dostatečným důkazem, odkud v ní vane vítr, ačkoliv SSSR na venek zdánlivě mlčí, nijak hlasitě nevyhrožuje JAR žádnými sankcemi, ale v pozadí nynější jihoafrické rasové nepokoje svou organizovanou marxistickou menšinou provokuje a vyvolává. Používá k tomu navíc zecla jednoduché a v černé Africe už v šedesátých letech vyzkoušené a osvědčené metody: snaží se všemi prostředky mezi mladými černošy zasít nedůvěru a rozpoutat vášnivou nenávisť k bělochům. Stačí na to jednoduše psané letáky asi tohoto obsahu: „Nevěřte bílým - (o kapitalistech se vůbec nemluví) - ti vám svobodu a rovnoprávnost nedají. Ti vás chtějí jen podvést. Za svobodu a skutečnou vládu lidu se musí bojovat. Svoboda se platí krví! Několik životů stojí za to, aby vaše děti měly radostnou budoucnost. Stávkujte! Bojkotujte bělošské obchody. Až budete mít hlad, rozbijte výkladní skříně a masově vykrádejte všechno zboží, které potřebujete. Provokujte všemi možnými způsoby své otrokáře - bělochy. Nahánějte jim strach nejrůzněj-

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

K-H Auto Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř. (hned vedle berwynské pošty) její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a **JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

šími sabotážemi. K jejich zranění či zabití při otevřeném střetnutí nepotřebujete ani střelnou zbraň. Tu si později ukradnete. Zatím k tomu stačí klacky, železné tyče, kameny a staré řetízky z jízdnic kol. Hlavní věcí pak je, aby rozpoutané bitky stále někde pokračovaly, aby nepřátelská policie musela být stále zaměstnána a měla ztráty na životech. Napadejte obytné domy černošských členů policie, kteří kolaborují s vládou. Ostatní pak budou zastrašeni, vypovědi vládě poslušnost a přidají se nakonec k vám. Tím vším bude otřeseno hospodářství a pořádek v zemi, cizina přestane bílé vládě důvěřovat, přeruší s JAR dočasně obchodní styky, utane turistika a ekonomické potíže přivedou bělošskou vládu do úzkých. Váš černých je většina, všechny vás bělošští vojáci postřílet nemohou a uvěznit také ne. Jen vydržte! Kdyby se náhodou nenáviděné bělošské vládě i tentokrát podařilo vaši nespokojenost utopit v krvi, nic si z toho nedělejte! Je to úrodný děst' na zasazené semeno vašeho budoucího vítězství! Při nejbližší příležitosti protestujte masově znovu, aby bělošská vláda neměla klidu! Sladké plody svobody vám nakonec dozrají. Úrodná půda, doly i tovarny pak budou patřit vám, lidu JAR a bílí vás už nebudou moci vykořisťovat! Zlato, stříbro, diamanty, platina, mangan, vanadium, chrom a všechny rudy vzácných kovů vaší bohaté země si budete moci prodávat cizíně za drahé peníze sami a zisky zůstanou vám - nám, jediným oprávněným dědicům této africké krásné a Bohem požehnané země. Spojme se všichni v „Jednotě naší demokratické fronty“ a budeme nepřemožitelní!

V šedesátých letech běloši v bývalém belgickém Kongu úplně podcenili sugestivní sílu a vliv takovýchto jednoduchých propagačních letáků na tehdejší mentalitu tamních černošů. Většinou také nechtěli věřit, že je to marxistický návod k revoluci, až teprve přišlo po 9. červenci 1960 najevo, že si letákový text nevymyslel Lumumba, ale

že jeho náčrt dostal komunista Gizenga přes Prahu z Moskvy. Když pak ovšem tehdy narychlo špatně připravená marxistická revoluce v dnešním Zairu neuspěla, Tshombe dal Gizengu zavřít a Moskva jej nechala padnout. A protože ani USA Tshombeho nijak nepodpořily, ačkoliv jim „fandil“, zaplatil svou odvahu nakonec také životem.

Nejhorší na celé dnešní situaci v Jižní Africe je to, že kromě vlády presidenta Reagana a anglické Thatcherové se najednou jakoby spráhli někteří západní politici ve společném tažení proti jihoafrické vládě Petra Bothy, který zná poměry a podmínky ve své rodné zemi lépe než páni v Paříži či vůdci amerických černošů, je ochoten apartheid postupně změnit a vzít do vlády nejen schopné a umírněné černochoy, ale i ostatní berevné míšence, mulaty a Asiaty. V Kremlu se musí v těchto dnech asi hodovat a zapíjet vodkou únava ze smíchu nad tím, že Moskva nemusí hnout „veřejně“ ani prstem, protože všechnu nepřátelskou kampaň proti jihoafrické vládě za ni udělají sami západní „buržoasní idioti“, jak je už pojmenoval tovaryš Lenin.

Ve středověkých katedrálách stávají ve Francii obyčejně na dvou sloupech chrámové klenby presbytáře také dvě symbolické sochy: jedna má zavázané oči - symbol židovské synagogy, a druhá „vidí“ - symbol církve. Znamená to, že synagoga nerozpoznala v Ježíši, obyčejném tesaři z Nazareta Hospodinem slíbeného mesiáše, ačkoliv celý Starý zákon a proroči jasně mluví o jeho charakteristikách a znacích, podle nichž se dá rozpoznat a ztotožnit, protože jen Ježíš z Nazareta všechny ty ve Starém zákoně popsané charakteristiky měl a svými činy dokázal. Na apoštolech Kristem založená církev však v nazaretském Ježíši slíbeného Spasitele a Božího Syna nerozpoznala, a proto ji středověk symbolisoval „vidící“ ženou. Jak budou historici a umělci 21. století charakterizovat či znázorňovat dnešní naše zas-

lepené západní politiky, kteří nechtějí vidět, že rudá apartheid komunistů ve starých kulturních zemích Evropy a Asie je daleko nespravedlivější a krutější než jihoafrická opravitelná apartheid k demokracii dosud nedostatečně vyspělých barevných kmenů, to si již můžeme také dobře představit.

Jednoznačně jim budou asi říkat, že byli padlí na hlavu a znázorňovat je ve svěrací kazajce nebezpečných bláznů. A tak bychom my exulanti ze všech nekoloniálních nesvobodných zemí sovětského rudého, imperia měli už psát dopisy všem našim politickým zástupcům od městských rad až po poslance a senátory - (v kterékoli svobodné zemi, kde žijeme) - že je budeme volit jen tehdy, budou-li bojovat stejně vytrvale proti rudému apartheidu v komunistických zemích, jako bojují dnes proti bílé menšinové vládě v Jižní Africe. Ovšem, bude to co nejdříve také chtít demonstrovat ve Washingtoně před Capitolem a získat si podporu týchž filmových hvězd, pastorů, kněží, finančníků, profesorů, umělců a pícníků, kteří demonstrovali tento týden ve Washingtoně proti menšinové vládě bělochů v JAR!

Moskva. — Ve dnech, kdy se sešli v Helsinkách zástupci 35 států - signatářů Helsinských dohod k „oslavě“ jejich 10. výročí, Moskva hostila 20 tisíc cizinců z různých zemí, účastníků 12. Mezinárodního festivalu mládeže za účelem „přátelských setkání, výměny

náborů a budování mírového hnutí ve světě“. Návštěvníkům bylo však nápadné, že mnoho budov ještě vonělo čerstvou barvou a v ulicích, parcích a ve veřejných halách bylo nápadně málo mladých lidí. Brzy se však dověděl důvod: Zvláštní brigády mladých uklízely a vyšňořovaly narychlo Moskvu, aby se návštěvníkům z ciziny líbila, a pak odměnou zato, že se tak zasloužili o čistotu města jich bylo 700 tisíc posláno na prázdniny po širé Rusi na žňové práce a rekreaci. To aby se prý nenakazili od západní mládeže nemocemi herpes a AIDS, které teď na západě bují, ale hlavně aby se nenakazili západními myšlenkami. A tak se účastníci Festivalu mládeže sešli v Moskvě jen s politicky prověřenými mladými, kteří svorně hartusili jen na Reaganovo zbrojení: Do Moskvy se také nesměly v těch dnech dělat žádné výletní zájezdy ze sovětského vnitrozemí.

Ammán. — Marocký král Hassan svolal na den 7. srpna do Maroka vrcholnou konferenci arabských zemí, na které se má jednat o společných arabských problémech; pozvání byla rozslána všem 21 členským zemím Arabské ligy včetně PLO. Zatímco jordánský král Hussein odpověděl na toto pozvání kladně, syrský prezident Assad odpověděl, že Sýrie se této konference nezúčastní.

Dallas - Ft Worth. — Dne 2. srpna se při prudké bouři před přistáním na letišti v Dallas-Ft Worth zřítlo letadlo jumbo

typu „Lockheed L - 1011“ se 163 lidmi na palubě; z toho jich bylo 132 zabito a 31 se jich zachránilo tím, že zrovna byli v kuřáckém oddělení v zadní části letadla; příčina havárie tohoto letadla není dosud známa. Je to paté největší letecké neštěstí v dějinách US osobní letecké dopravy.

Varšava. — Dne 25. července odhlasoval polský parlament Sejm řadu zákonů, kterými budou university podřízeny přísnějšímu dohledu polské komunistické vlády. Varšavská vláda totiž těžce nesla, že v minulosti university často projevovaly nesoouhlas s komunistickou politikou a stavěly se na stranu ideálů, hlášených zakázanou svobodnou pracovní unií Solidaritou. Napříště je na universitách zakázána každá politická činnost - mimo komunistické; rektorem se nemůže stát politicky nepřijatelná osoba, profesori musejí složit přísahu věrnosti komunistické vládě a zásadám „socialistické“ výchovy; studenti, zúčastní-li se ilegálních demonstrací, budou napříště propuštěni ze studií.

Rím. — Dne 19. července se u italského alpského turistického města Tesero protáhla hráz vodní přehradu a za několik okamžiků tuny bahna zavalily 20 tamních obytných domů a 3 hotely. Do 28. července bylo z bahna vytaženo 224 mrtvol a dalších 85 lidí bylo pohřešováno. Má se zato, že utonuli také.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

V hlubokém zármutku oznamujeme všem našim přátelům, známým a krajanům, kteří jej znali, že na Boží zavalání nás opustil náš drahý manžel, otec a dědeček, pan

Miloslav (Miles) HAJNÝ
bývalý majitel opravný aut
v Berwynu, Ill.

Narodil se 25. února 1921 ve Zdikové, okres Prachatice v jižních Čechách a do USA přišel se svou rodinou za svobodou před 34 lety. Před rokem těžce onemocněl a v úterý 13. srpna 1985 v 5:30 hod. ráno tiše zemřel ve svém domově v Oak Brook, Ill.

Rozloučíme se s ním ve čtvrtek 15. srpna v 7:30 hod. večer v obřadní síni Matřikova pohřebního ústavu v Berwynu (6507 W. Čermákova tř.) a v pátek 16. srpna v 11 hod. dopol. jej odtud doprovdíme na hřbitov Královny nebes v Hillside, kde tělesnou schránku uložíme do rodinného hrobu.

Naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill., v sobotu 17. srpna v 6:15 hod. večer budou obětovány za spásu jeho duše. Děkujeme všem, kdo si s námi na něho vzpomenu v modlitbě, anebo mu věnují tichou vzpomínku.

Růžena HAJNÁ, roz. Kusová, manželka;
Miluška BROŽOVÁ s chotěm Robertem, dcera;
Robert ml. a Laura BROŽOVI, vnoučata;
a příbuzní v Československu.

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Veškerá Tusexová služba

CERMAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Jubilejní 25. ročník Interpoháru

Posledním 6. kolem byl skončen letošní Interpohár, v němž si vybojovali konečné vítězství Sparta Praha a Baník Ostrava. Vítězové skupin obdrželi odměnu 15 tisíc švýc. franků.

1. skupina: FC Antverpy (Belgie) – Malmö FF (Švédsko) 1:0, Carl Zeiss Jena (NDR) – Werder Brémy (NSR) 2:2.

- 1. BRÉMY 19:9 9
- 2. MALMÖ 13:5 6
- 3. JENA 5:7 6
- 4. ANTVERPY 3:19 3

2. skupina: FC Lutych (Belgie) – Fortuna Düsseldorf (NSR) 1:2, Twente Enschede (Holandsko) – Rot Weiss Erfurt (NDR) 1:0.

- 1. ERFURT 16:5 8
- 2. DÜSSELDORF 11:4 7
- 3. FC LUTYCH 8:10 5
- 4. ENSCHEDE 4:10 4

3. skupina: Lech Poznaň (Polsko) – Brøndby Kodaň (Dánsko) 5:1, Admira Wacker Vídeň (Rakousko) – IFK Göteborg (Švédsko) 2:1.

- 1. GÖTEBORG 9:5 7
- 2. POZNAŇ 15:14 6
- 3. ADMIRA VÍDEŇ 13:13 6
- 4. BRONDBY KODAŇ 16:11 5

4. skupina: AIK Stockholm (Švédsko) – Videoton Székesfehérvár (Maďarsko) 3:0.

- 1. STOCKHOLM 12:5 5
- 2. VIDEOTON 8:11 7
- 3. BOHEMIANS 12:10 5
- 4. ST.GALLEN 9:15 5

5. skupina: Viking Stavanger (Norsko) – Wismut Aue (NDR) 0:1.

- 1. AUE 9:8 7
- 2. SLAVIA 17:13 6

- 3. BRAUNSCHWEIG 15:14 6
- 4. STAVANGER 10:16 5

6. skupina: Lechia Gdaňsk (Polsko) – FC Curych (Švýcarsko) 1:0, Sparta Praha – Elingby Kodaň (Dánsko) 6:2.

- 1. SPARTA 15:8 8
- 2. LINGBY 12:12 8
- 3. GDAŇSK 6:9 5
- 4. FC CURYCH 5:9 3

7. skupina: AGF Aarhus (Dánsko) – TE Zalaegerszeg (Maďarsko) 4:4.

- 1. ZABRZE 14:5 11
- 2. ZALAEGRSZEG 11:10 6
- 3. J.B.BERN 12:17 4
- 4. AARHUS 12:17 3

8. skupina

- 1. HAIFA 13:12 9
- 2. BIELEFELD 11:7 6
- 3. STURM GRAZ 8:6 6
- 4. JERUZALEM 5:12 3

9. skupina: LASK Linec (Rakousko) – Baník Ostrava 1:1, Lokomotiv Sofia (Bulharsko) – Vejle Kodaň (Dánsko) 1:3.

- 1. OSTRAVA 11:4 8
- 2. VEJLE 9:8 8
- 3. SOFIA 9:13 4
- 4. LINEC 6:10 3

10. skupina: SC Eisenstadt (Rakousko) – Hammarby IF (Švédsko) 4:1, Dózsa Ujpest (Maďarsko) – Valerengen Oslo (Norsko) 3:0.

- 1. UJPEST 11:5 9
- 2. VALERENGEN 11:11 8
- 3. HAMMARBY 14:12 5
- 4. EISENSTADT 6:14 2

11. skupina: MTK Budapešť (Maďarsko) – FC Aarau (Švýcarsko) 2:2, Start Kristianstand (Norsko) – Černomorec Burgas (Bulharsko) 1:0.

- 1. BUDAPEŠŤ 17:7 10

- 2. BURGAS 11:12 5
- 3. KRISTIANDSTAND 8:12 5
- 4. AARAU 10:15 4

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Tenis: Čtvrtfinále světové skupiny Dawisova poháru: Ekvádor – Československo 0:5, Lendl – Gomez 5:3 - skreč pro zranění Gomez. Mečír – Viver 6:0, 6:1, 6:3, Lendl, Šmíd – Ycaza, Aguirre 7:5, 6:4, 6:4, Mečír – Ycaza 6:4, 6:3, Šmíd Aguirre 6:0, 6:1, NSR – USA 3:2, Austrálie – Paraguay 3:2, Indie – Švédsko 1:4. V semifinále se utkají NSR – Československo a Austrálie Švédsko.

Mezinárodní olympijský výbor se sídlem ve švýcarském Lausanne dostal 14 přihlášek na uspořádání zimních a letních OH 1992. Pro ZO jsou tito zájemci: Anchorage (USA), Arbertvill (Francie), Berchtesgaden (NSR), Cortina d'Ampezzo (Itálie), Falun (Švédsko), Lillehammer (Norsko), Sofia (Bulharsko), LO: Amsterdam (Holandsko), Barcelona (Španělsko), Bělehrad (Jugoslávie), Birmingham (Anglie), Brisbane (Austrálie), Dillí (Indie) a Paříž.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A.

Tuto neděli 18. srpna 1985 ve 4 hod. odpo. se hraje na stadionu HS Morton West historický zápas o „Pohár Miro Ryse“, který tragicky zahynul 12. září 1977 v autonehodě v NSR. Mireček byl velkou fotbalovou nadějí; měl vrozený talent a kopané se věnoval celým svým srdcem. Své první fotbalové krůčky dělal na Kladně v Československu. Po příjezdu s rodiči a bratrem Romanem do USA hrál jako jeho otec Mirek (bývalý hráč hokeje a kopané týmu Kladno a čs. reprezentant) - za Spartu Chicago. Byl hvězdou ve školní jedenáctce Mor-

ton West v Berwynu, kde vytvořil rekord střelených branek. Společně s otcem hrál za 1. mužstvo Sparty v nejvyšší amatérské soutěži Major divize od svých patnácti let. Vůbec poprvé spolu hráli za Svaz čs. sportovců v r. 1969 na Sjezdu v Torontu proti Clevelandu. Tehdy bylo Mirkovi 12 let. Profesionální dráhu začal ve svých 18 letech v „Chicago Sting“; a v téže době hrál už také za mezinárodní tým USA. V 19 letech přestoupil do tehdy nejlepšího celku ligy Los Angeles Aztecs. Po skončení sezóny v tomto celku odletěl do NSR, kde měl obléknout dres mužstva Herty-Záp. Berlín. Bohužel, už k tomu nedošlo...

Manažer Sparty Lád'a Gajda v zápase proti Chicago-Sting může počítat s bývalými hráči Sparty, kteří dnes už hrají profesionálně. Především to jsou bratři DiBernardové, z nichž starší Angelo hraje za Kansas City, Comets. Tam hraje také Karel Fajkus, který však nemůže v neděli nastoupit, protože je na dovolené. Mladší Joe Paul DiBernardo podepsal smlouvu za Minnesota Strike. Velkou posilou bude Bret Hall (Cleveland Force) a Petr Ford, který též usiluje o podepsání profesionální smlouvy. Další hráči připravení nastoupit jsou: Hagemann, Pospíšil, Fonceta, Wisse, DeBatty, Lencioni, Wolf, Brabenec, Jenig, Tovar, Frandsen, M. Gajda, Gority, Švec, Wilson, Maňásek, Long a Ward.

V předzápase ve 2:30 hod. odpo. nastoupí žáci Sparty do 12 let proti Oak Park. Vstupné \$3 pro dospělé, děti \$1. Po zápase se všichni hráči obou mužstev a fandové sejdou ke společné večeři v restauraci Klas. Cena jídla \$8:50; každý je vítán! Od 9 hod. do půlnoci bude vyhrávat k dobré pohodě i k tanci kapela pěti muzikantů. Přijďte v hojném počtu, přiveďte své americké přátele. Večeře je nutno rezervovat ve Spartě.

Na shledanou na stadionu Morton West (22. ul. & Harlem Ave. Berwyn) a v restauraci „Klas“ (5734 W. Cermak Rd. Cicero).

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRANIČÍ

Jára Kohout z New Yorku vystoupí 31. srpna u Karla

Už přes padesát let Jára lidi baví a rozdává úsměvy. Jeho osobnost a herecké umění patří do kulturního obrazu Masarykovy republiky. Žije s námi od r. 1948 v exilu a i když byl už zván několikrát domů, vždy odmítl s poukazem, že tam pojedí až se vrátí svoboda. Zapije každý rok do krajaných středisek po celém světě a také do uprchlických táborů, kde obvesluje nové uprchlíky. - Přijede opět mezi nás na Labor Day weekend a v sobotu 31. srpna tradičně popřeje Karlovi a Lubošovi k narozeninám v Tiffany Steak House, 39462 Center Ridge Road, Elyria, Ohio. Přemek Kocián tam bude řídit program. Od 6 hodin večer se budou podávat večeře: zadělávané telecí flíčky na smetaně, anebo kachní či husí pečeně, knedlík a zelí. Vše i s pitím za \$15.00 na osobu. Reservace nutná do 25. srpna u Pražáků (221-7348). Přijede mezi nás i pražský harmonikář Vlád'a Zikán z Baltimore a i milí návštěvníci z Prahy.

Těšíme se na shledanou s Vámi na sportovním večírku s Járou Kohoutem, kterého upřímně vítáme mezi nás!

Když jsme byli minulý měsíc v Londýně - slyšeli jsme, že v Národním domě Jára Kohout přítomně celý večer výborně bavil a jako sokolský bratr zdůrazňoval prospěšnost sokolského tělocviku: Na výmluvy starších, že po cvičení je pak druhý den všechno bolí, odvětil: „Na stará kolena všechno bolí - a co nebolí, to nefunguje!“

SPARTA A.B.A.

porádá
V NEDĚLI 25. SRPNA 1985
svůj letošní

2. PIKNIK

v National grove na 29. ulici a Desplaines Ave. (zahradka č. 2) v North Riverside.

Hudba „Tři medvědi“ bude vyhrávat k tanci a poslechu. O solidní i tekuté občerstvení bude postaráno. Výborné bramborové placky!

SPARTA A.B.A. srdečně zve všechny své členy, přátele a známé na toto příjemné odpolední setkání v letní přírodě. ZÁČÁTEK V 11:00 HOD. DOPOLEDNE

Pozvání na fotbalový zápas CHICAGO STINGS — SPARTA A.B.A. o Pohár tragicky z Miro RYSE

V NEDĚLI 18. SRPNA 1985 VE 4:00 HOD. ODPOL. na stadionu H.S. Morton West (Cermakova tř. a 26. ul. v Berwynu)

Přijďte v hojném počtu povzbudit naše spartánské hráče v jejich historickém utkání proti profesionálům Chicago Stings!

„Jak se kalila voda“

kniha komunisty
o komunistech; stojí za pře-
čtení)

Ota Hromádka: Jak se kalila voda. Vydal Index, Köln, 314 stran cena 18.80 DM.

Jsou to paměti velmi zvláštní, zcela neobvyklé: kdo se chce poučit od soudruha o soudruzích a též o jiných lidech, kdo chce číst otevřenou a odvážnou kritiku a sebekritiku, životopis člověka, který od mládeži věřil na poctivost komunistické strany k osvobození člověka, má co číst. Je to výpověď upřímná bez zatajování a uhýbání, je tu odhalena všechna přetvářka a podlost, především ta, která se navršila od roku 1945. Autor prošel jako politický vězeň všemi myslitelnými kriminály od první republiky až po vězení svých spolusoudruhů. Je to upřímná zpověď, o níž se bohužel v exilovém tisku moc nepsalo. Absolvent komunistické inkvizice odhalil odvážně lež a přetvářku hlavně stalinského údobí se značnou ironií a s mnoha paradoxy.

Když byl odsouzen říká: „Tak se uzavřela kariéra revolučního divocha. Začal jsem jako mladý blázen a zakončil jako šašek na docela blbém divadle. Dík straně a vládě. A slovo po rehabilitaci: „Tak jsem se zase dostal mezi lepší lidi, do stejné společenské skupiny, ve které byl již dobrých osm let i kat.“ Konec citátu. O soudruhu katovi je tam též pěkné povídání. Pamětník vzpomíná rovněž na kněžské vězně v Leopoldově, čehož si obyčejně levicovní pamětníci nevšímají.

Rok 68 byl pro něho znamením a odešel do Švýcarska. Snad byl rehabilitován i Bohem, on člověk nevěřící, nebot' poslední léta svého života (již zemřel), pásl ovce, které jsou obrazem Beránka Božího.

z knihy *Oty Hromádka*
Jak se kalila voda

ŠTĚDRÝ VEČER

Hoj vy Štědré večery, vy tajemné svátky, osm z vás jsem prožil v kriminálech a koncentracích. Nelišily jste se v ničem od jiných černošedých večerů - a jen jeden z vás, v pořadí sedmý, ve mně zanechal nezapomenutelný dojem. Byl jediný, který jsem v těch školách zločinu, vydržovaným státem, slavil.

Bylo to na zimu léta Páně 1954 a byl jsem v samovazbách leopoldské pevnosti. Stalin a Gottwald to měli odbyté. Vykuřování, vycpaní a pomalování živými barvami jako nevěstky na freji, byli již druhý rok vystaveni na obdiv lidu. Den ze dne před nimi pochodoval průvod a mnozí lidé přišli jenom proto, aby se na vlastní oči přesvědčili, že jsou opravdu mrtví. Také Berija si už vysvětloval kdesi v pekle se starými bolševiky, které ve spolku se Stalinem odpravil, kdo měl správnější linii na budování socialismu.

Houfy zavřených pravověrných komunistů začínaly být pro stranu v ČSR trapnou záležitostí. Tenkrát přišel nějaký mudrc nahoře na nápad,

jak zabít dvě mouchy jednou ranou, jak nevině zavřené komunisty předělat na ideologické nepřátele, aby bylo proč je nechat sedět dál, a přitom také zviklat zavřené zaryté odpůrce v jejich myšlení a případně je převychovat.

V samovazbách na pevnosti žili vysocí církevní hodnostáři, biskupové, preláti a profesori bohosloví, odsouzení vesměs k dvacetiletému až doživotnímu žaláři. A na jiných celách žili i velekněží komunistické víry odsouzení k podobným trestům. Většina těch druhých byli židi. Komunističtí arijsci, jako jsem byl já, byli v menšině. Jednoho dne nás podle nějakých pokynů shora spárovali. Do každé cely dali po jendom veleknězi církevním a komunistickým. S nadějnou vyhlídkou, že se budou hádat deset i více let, dokud se jeden z nich neoběsí nebo nezemře sešlostí věkem. Aby bylo jisté, že se ti dva nedohodnou, přidělili církevním hodnostářům jen komunisty židovské. Pro biskupy a preláty bylo zřejmé, že to má být zostření trestu.

Spárování komunistických židů s církevními hodnostáři v Leopoldově dopadlo také jinak, než si někdo nahoře představoval. Oba druhy veleknězů se na společné cele dohodly hned první den. Kněží církevní žili podle zásady:

S Bohem počni každé dílo
podaří se ti až mílo,
která ještě dnes za rámečkem
visí v českých selských
chalupách. Modlili se ráno, před
každým jídlem a večer před

spaním své otčenáše, velekněze komunistické víry, kteří zhřešili a které již sám Pán Bůh potrestal, považovali za bližní na pokání a podle toho se k nim chovali. Komunističtí věrozvěstové marxisticko-leninské víry měli zase možnost zpytovat svědomí, proč právě proti tomuto druhu neškodných, pokojných a milých lidí museli vést třídní boje v době, kdy byli ještě na svobodě. Ukázalo se, že někteří z katolických veleknězů byli v marxismu, leninismu a stalinismu mnohem vzdělanější než velekněží komunističtí. Nebot' katolická církev ve své moudrosti zavírá své vysoké kádry čas od času do klauzury, to jest do kláštera, a izoluje je od vnějšího světa. Tam takový budoucí nebo již jsoucí duchovní vůdce stáda věřících několik let zpytuje své svědomí, bádá o smyslu života nejen posmrtného, ale hlavně vezdejšího a studuje tomu odpovídající spisy. Proto mnozí vysocí kněží a preláti prostudovali v katolických kláštřích Marxe, Engelse, Lenina a Stalina mnohem důkladněji než komunističtí nadhovorkové, jejichž teoretické školení spočívalo většinou v tom, naučit se z paměti poslední řeč soudruha Gottwalda nebo Stalina a dobře zapomenout, co říkal předtím. Místo očekávaných knihů a svárů vládl na celách boží mír a pohoda a obě strany byly spokojené, poněvadž látky na rozhovory bylo na dlouhá léta.

K otisknému textu bych chtěl
poznámenat, že jeho podstata je

pravdivá, co se týče pobytu dvojic na cele: kněz a s ním uvědomělý soudruh. Jiné jest o vzdělávání kněží; tam je již autorovo přesvědčení o „školení“ kněží, k němuž zajisté nebylo zapotřebí klášterních klauzur. To Hromádka nemohl vědět, protože o studiu kněží asi moc nevěděl. Je to však pěkné ocenění nejen kněžské vzdělanosti, ale též uznání jejich nevinny, jak to dobře viděl. Osobně se domnívám, a tak to bylo též vyprávěno, že důvod párování byl též v tom, a snad především v tom, že, jak je známo, komunisté byli od ostatních vězňů častování bitím a násilnostmi. Vždyť se tu setkávali v pozdější době i soudcové a prokurátoři s lidmi, které před několika roky odsoudili. Tak tomu bylo i na lágrech. A byli to obyčejně kněží a věřící, které je bezbranné - a též vězně - před násilnostmi chránili a jinak jim pomáhali. Z Leopoldova nejznámější dvojice byla: prezident Husák a uniatský redemptorista P. Mastylák. Ani přítomnost a spolužití s tímto neobyčejně vzdělaným a zbožným knězem neměly dodnes vliv na nynějšího generálního tajemníka strany. Přítomnost kněží na cele byla zárukou, že se soudruhovi nic nestane. Kněží do dvojic byli přivezeni, nebyli vzati z nás leopoldovských usadlíků, ale převážně z Mírova. Po určité době, když si vnitro vymyslelo jiné řešení, přešli kněží k nám na kněžské oddělení. Tolik k těmto pozoruhodným dvojicím.

Anastáz Opasek

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Úsměv měla na rtech
dobrotu v srdci,
lásku v duši...

UPŘÍMNĚ VDĚČNÁ VZPOMÍNKA

Ve středu 21. srpna 1985 budeme vzpomínat na naši starostlivou maminku a babičku, paní

ANTONII ULRICHOVOU

rodem z Pannenských Břežan v ČSR, která nás před pěti roky po dlouhé a těžké nemoci na Boží zavalání opustila.

Svůj věčný spánek spí na hřbitově v Lincoln Memorial Park v illinoiské Auroře, uprostřed širých lánů, které jí tolik připomínaly její rodný kraj doma za mořem.

Děkujeme všem, kdo v modlitbě vzpomenu s námi

FRANTIŠEK ULRICH, manžel; BĚLA ŽIDLICKÁ s rodinou, dcera;
ZDENĚK a MILOSLAV ULRICHOVI s rodinami, synové; ostatní příbuzní v
Československu a v Kanadě

Už sedmnáct let tomu ... 1968 21. srpen 1985

(Pokračování ze str. 1)

bylo, kdyby se vojáci všech dnešních - komunistickými režimy ovládaných zemí - tajně domluvili na společném postupu a všechny ty nesvobodné národy vypověděly poslušnost Moskvě zároveň a najednou, ale to je prakticky dnes téměř nemožné. - Na to pak přišly rychle nikým necenzurované odpovědi, že jsme v USA škarohlídi a pesimisté, jen at' tu celonárodní obnovu doma nepodceňujeme, že ti místní nejhorší známi komunisté už krotnou, chodí se omlouvat těm, které udávali StB a o nichž věděli, že byli právě kvůli jejich udání před lidovým soudem odsouzeni do vězení na Bory, do Jáchymovských uranových dolů, na Mírově, v Ruzyni, do pardubické ženské věznice či Leopoldova. Pak se začali vracet z první návštěvy Československa i někteří pouťovníci uprchlíci, kteří se nemohli dost vynadivit, že jim čs. velvyslanectví všude dávala návštěvní vízum bez nejmenších těžkostí na počkání, a i když byli při svém vypravování o nové atmosféře v Československu za Dubčeka méně optimističtí než jejich příbuzní doma, přesto neskrblili pochvalou, jak očividně se změnil hlavně lidské vztahy mezi lidmi doma, jak se změnil obsah novin a co všechno najednou vychází ve státních nakladatelstvích. A tak jsme přece i my „škarohlídivé“ nakonec chtěli doufat...

Pak přišel ale ten osudný 21. srpen, o němž prý byl i tehdejší US president Lyndon Johnson tajně včas informován. V Praze, v Brně i v Bratislavě bylo však tehdy spousta západních novinářů, a tak jsme se nestačili divit tomu, jak po celý týden všechny vrstvy obyvatelstva,

Češi a Slováci, drží pevně dohromady, jak vytrvávají ve vzájemné solidaritě, jak si pomáhají, nebojí se smrti ani při sbírání prvních zastřelených obětí brutální invaze, jak obracejí silniční směrovky, diskutují s rudoarmějci, kteří prý ani někdy nevěděli kde jsou a proč tam jsou. A těch nápadů v nápisích, a na karikaturních plakátech! V budově OSN v New Yorku tehdejší čs. zástupce dr. Jiří Hájek, dnešní signatář Charty 77 dokonce veřejně prohlašoval, že sovětský vojenský noční přepad pokojného Československa není žádná Dubčekovou vládou vyžadovaná „bratrská pomoc“, ale ničím neodůvodněná nepřátelská invaze.

V pražském rozhlase zmlkl sice nebojácný hlas J. Vajnera, který tvrdil americkým a francouzským novinářům, že návrat k demokracii už nelze v Československu zastavit ani sovětskými tanky, ale nakonec zaplatil prý svou odvahu životem.

A přesto, i oficiálně komunistický Dikobraz, psal ještě několik týdnů „mezi řádky“, mnozí novináři se rychle naučili psát tak, aby jim čtenáři dobře rozuměli, a i když se začalo najednou mluvit o „normalizaci“, stejně hlasitě mluvili komunisté i Moskva o brzkém stáhnutí všech armád „spřátelených zemí“ a nikdy se neodvázili v Moskvě ani v Praze říci tehdy naplno, že rudoarmějci zůstanou na československém území na „věčné časy“, aby si vydupali ze země i to předepsané „věčné přátelství“ s SSSR.

Ovšem, i když už je příznačné znatelný rozdíl mezi generacemi nových uprchlíků, kteří se už v komunistickém režimu narodili, nedá se o mnoha z nich říci, že se komunistům v nich podařilo utlumit touhu po svobodě. Na americkou svobodu si sice v mnohých směrech těžko zvykají často jsou z nich brzy téměř protibarevní rasisté a vzpomínají na vychytralé cikány, kteří se prý cítí v komunismu jako ryba ve vodě - i tím svým příslovecným lhaním a kradením - ale jinak o komunismu nechtějí ani slyšet.

V tom je snad naděje, jako vidí pražský arcibiskup František kardinál Tomášek největší naději v návratu mládeže doma k víře v Boha a k věcem duchovním. Ani marxismu se tedy dosud nepodařilo vymazat lidem z nitra Boží podobu, a v tom je asi jediné skutečná naděje. A Velehrad letošního 7. července by se zdál tuto naději potvrzovat. - Zůstaneme my v exilu snad za návratem k víře mladých doma pozadu?

Dopis Josefa Zvěřiny biskupu Ferancovi

ThDr. Josef Zvěřina, katolický kněz bez státního souhlasu, známý teolog a signatář Charty 77, napsal dne 23.4.1985 obšírný dopis banskobystrickému biskupovi ThDr. Jozefu Ferancovi: kritizuje v něm působení tohoto biskupa ve prospěch církevně zakázané kněžské organizace Pacem in terris, která je „převodovou pákou“ státní moci uvnitř katolické církve, speciálně pak „tón, úroveň a obsah“ a také „udavačství“ biskupovy odpovědi na dopis slovenského katolíka dr. Pavla Čarnogurského, který se opět týkal PiT /jak již referoval VONS. byla u dr. P. Čarnogurského krátce po této kontraverzi vykonána domovní prohlídka/. J. Zvěřina na konkrétních příkladech ukazuje, že činnost PiT škodí církvi a neprospívá ani věci skutečného míru. Vytýká biskupovi neposlušnost vůči církevní autoritě a zhoubné ohrožování jednoty. Současně však upozorňuje, jak je i v hierarchické struktuře církve důležité respektovat jistý „demokratický“ prvek jako nezbytný korektiv. Pro zajímavost faktů i argumentace citujeme celou obšírnější pasáž:

„Jestliže se stýkáte, pane biskupe, s lidem, musíte rozumět tomu, co bylo hlasem lidu na Velehradě /kněžská pouť u příležitosti metodějského výročí, zúčastnilo se více než tisíc kněží a cca sedm až osm tisíc laiků - pozn. red./: „Nechceme Pacem in terris, dejte nám věrné biskupy a kněze!“ To byl malý plebiscit - a nebyli to jen katolíci z Prahy. Věřící nechtějí, aby uprostřed mírových snah PiT byla tiše nebo násilím likvidována církev. Nechtějí pacisty, chtějí biskupy a kněze - a sice věrné. Případalo mi to jako dar za dob arianismu, kdy většina hierarchie odpadla a víra se udržovala v lidu.“

Na závěr svého dopisu apeluje J. Zvěřina na biskupa Ferance, aby se modlil za všechny ty věřící, kteří byli právě v poslední době uvězněni nebo odsouzeni za svou náboženskou aktivitu - a nejen modlil, ale také otevřeně intervenoval za jejich propuštění. At' již by byl výsledek jakýkoli, dodalo by to věrohodnosti biskupovým prohlášením a současně osvětlilo skutečný poměr státní moci vůči katolické církvi.

K tomuto poznamenáváme, že z třinácti biskupských stolic v Československu jsou obsazeny pouze tři, ač doma i v exilu působí řada řádně vysvěcených biskupů /slovenský biskup Tomko byl dokonce právě nyní

jmenován kardinálem/. Olomoucký biskup Vrana i banskobystrický Feranec se odmítají podřídit jak papežskému příkazu, tak naléhavým výzvám českého primase Františka Tomáška, kardinála a arcibiskupa pražského, a nadále se angažují v církevně zakázané a církvi škodlivé organizaci Pacem in terris - výslovně za tuto činnost oba v těchto dnech obdrželi vysoká státní vyznamenání.

ZÁZNAM

Dňa 11.4.1985 vykonala Štátna bezpečnosť Bratislava v mojom byte domovú prehliadku, nariadenú mjr. Trkovským z ŠtB Praha. Súhlas k domovej prehliadke dal federálny generálny prokurátor. Prehliadka sa uskutočnila v rámci trestného stíhania vo veci /§ 160, odst. 1 Tr. por./ tr. činu marenia dozoru nad cirkvami podľa § 178 Tr. zak.

Pri domovej prehliadke zaisťovali vyšetrovatelia pod vedením mjr. JUDr. Beláka slovenské a české samizdatové publikácie s náboženským a politickým obsahom, slovenské, české a ruské časopisy, vydávané v zahraničí, ďalšie zahraničné časopisy s náboženským a politickým obsahom, separáty odborných článkov, moju súkromnú korešpondenciu, náboženskú a politickú literatúru vydanú v Československu aj v zahraničí a ďalšie písomnosti. Zoznam zaistených písomností má 43 strán.

V súvislosti s domovou prehliadkou som bol 48 hodín zadržaný. Po skončení domovej prehliadky ma chceli vyšetrovatelia vypočúvať o zaistených veciach. Uviedol som, že zaistené veci nepokladám za spôsobilé naplniť skutkovú podstatu § 178 Tr. zák. všeobecne a najmänie vo vzťahu ku mne a z toho dôvodu nebudem sa vyjadrovať k jednotlivým zaisteným veciam.

Dňa 18.4.1985 som bol opäť predvolaný na ŠtB Bratislava a mal som byť vypočutý znovu o zaistených veciach, tentoraz ako svedok v rámci uvedeného tr. stíhania vo veci marenia dozoru nad cirkvami. Svedeckú výpoveď som odmietol s poukazom na § 100 Tr. por. Nad rámec vlastného odmietnutia svedeckej výpovede som uviedol vyšetrovateľovi mjr. JUDr. Belákovi, čo je v zápisnici o mojom výsluchu zapísané takto:

„Podľa môjho názoru veci a písomnosti, zaistené v mojom byte pri domovej prehliadke dňa 11.4.1985 súvisia so spoločenskou až politickou angažovanosťou určitých skupín občanov nášho štátu, najmä veriacich občanov. Riešenie týchto

otázok podľa platných zákonov spadá do kompetencie vymedzených orgánov a organizácií v našej republike, a to najmä orgánov Národného frontu, politických strán a niektorých spoločenských organizácií. Tým by som chcel povedať, že veci a predmety opravujem písomnosti, ktoré mi boli odňaté, nedosahujú, resp. nesvedčia o trestnej činnosti a preto si myslím, že nemôžu byť objektom trestného konania, keďže orgány ZNB sú povolané na odhalovanie a predchádzania tr. činnosti. Vzhľadom na charakter zaistených vecí a písomností - uvedený vyššie - som ochotný sa vyjadriť o každej zo zaistených vecí alebo písomností na uvedených orgánoch a organizáciách, tj. napr. na niektorom výbore KSS. Pravda, nie vo forme úkonu trestného konania, ale vo forme obvyklej pre daný orgán alebo organizáciu.“

Bratislava, 19.4.1985

JUDr. Ján Čarnogurský, 84102 Bratislava, Alderova 10.

/zaslal zpravodaj z Viedne/

DESÁTÉ VÝROČÍ PODEPSÁNÍ ZÁVĚREČNÉHO AKTU Z HELSINK

U príležitosti 10. výročí podepsání Závěrečného aktu z Helsink Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, uspořádal Bílý dům „briefing“ pro zástupce nevládních organizací, které pracují na poli lidských práv.

Celkový přehled o činnosti americké vlády na tomto poli podal Mark Palmer, Deputy Assistant Secretary of State for European Affairs, který je členem americké delegace na komemorační schůzku zástupců signatářských států, která se konala v Helsinkách ve Finsku, 1. srpna t.r.

Dalším řečníkem byl velvyslanec James Goodby, který je vedoucím americké delegace na konferenci o bezpečnostních opatřeních v rámci „CSCE process“ ve Stockholmu. Po něm promluvil velvyslanec Richard Schifter, který vedl americkou delegaci na konferenci o lidských právech, která se konala v květnu a v červnu t.r. v Ottawě. Posledním řečníkem byl Michal Hathaway, nynější ředitel Helsinské komise, který nastínil úkoly komise v budoucnosti.

Americké delegaci byl před jejím odletem do Helsink předán překlad dokumentu Charty 77 číslo 19/1985, který vydala k desátému výročí podepsání Závěrečného aktu z Helsink.

-afa-

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

Ceskoslovenská misie
v Denveru, Colo.
při Slovinském kostele
sv. Růžence

Všech Čechům, Slovákům a
Rusinům v Coloradu:

Na pozvání Otce Josefa Meznara, duchovního poradce čs. misie v Coloradu, Otec prof. Dr. Petr Esterka bude sloužit českou mší svatou na památku jedenáctistého výročí úmrtí sv. Metoděje, prvního arcibiskupa říše Velkomoravské,

ve SLOVINSKÉM KOSTELE SV. RŮŽENCE, 4695 Pearl St., Denver (1 blok severně od I-70, odbočka Washington St.) V NEDELI 8. ZÁŘÍ 1985 v 6 HODIN VEČER.

Přijďte všichni bez rozdílu náboženského vyznání. Budou se zpívat české písně. Sbírka je ve prospěch Nepomucena v Římě, jediného semináře pro české a slovenské kněze ve svobodném světě.

Otec Esterka se narodil na Moravském Slovácku a vysludoval bohosloví v Nepomucenu. Sloužil v duchovní službě americké armády jako plukovník a nyní vyučuje na dívčí katolické koleji v Minnesotě.

To all Americans of Slavic descent in Colorado, and friends:

By the invitation of Father Joseph Meznar, Spiritual Consultant to the Czechoslovak Mission of Colorado, Father Prof. Petr Esterka, DD., will say the HOLY MASS IN THE CZECH LANGUAGE on SUNDAY, SEPTEMBER 8, 1985 at 6 p.m. at the SLOVENIAN HOLY ROSARY CHURCH, 4695 Pearl St., Denver (1 block north of I-70, Washington St. turnoff).

The Mass will be in remembrance of the 1,100th anniversary of the death of St. Methodius, the first Archbishop of Great Moravia and Missionary to the Slavs. Czech hymns will be sung. The collection is for the benefit of Nepomucenum in Rome, the only Czech and Slovak seminary in the Free World.

Father Esterka was born in Southeast Moravia and studied at the Nepomucenum. He served in the U.S. Army Chaplains' Corps in the rank of Colonel and now he is teaching at St. Catherine College in St. Paul, Minn.

The priests of other Slavic minorities of Colorado have been invited.

Organizer: Dr. Francis Hradil, ☎ 985-4267

Společnost pro vědy a umění
Czechoslovak Society of
Arts and Sciences

Potěšitelná odezva

nových čestných členství

V říjnu 1984 ohlásila Společnost pro vědy a umění na svém světovém sjezdu v Torontě zvolení tří nových čestných členů. Všichni vyznamenaní odpovíděli vřelými přípisy, z nichž je znovu patrna jednota skutečných československých kulturních hodnot doma i za hranicemi.

Nositel Nobelovy ceny za literaturu 1984, Jaroslav Seifert, odpověděl z Prahy:

„Děkuji Vám za poctu, již se mi od Vaší Společnosti dostalo udělením čestného členství. Přijímám je rád, i když si uvědomuji s jistou lítostí, že se nebudu moci na Vaší činnosti nijak podílet. Přeji Vám nicméně jako všem, kdo se snaží vykonat něco pro československou kulturu a ve prospěch Československa vůbec, hodně zdaru.“

Václav Havel napsal:

„...velice si vážím této pocty, tím spíše, že vím, jak důležitou práci SVU dělá a jak mnoho významných osobností z nejrůznějších oblastí duchovní činnosti sdružuje. Budu se snažit, abych nezklamal důvěru, které je tato pocta výrazem...“

Z Paříže došlo psaní Milana Kundery:

„Udělal jste mi velikou radost, že jste mi udělili čestné členství Vaší Společnosti. Velice si toho vážím a děkuji Vám z celého srdce.“

Sjezd SVU v Thunu
(Švýcarsko) – 16.-18. srpna
1985

Přípravy na první sjezd SVU v Evropě jsou v plném proudu. Vkusně připravená pozvánka obsahuje přesný pořad 4. evropské konference švýcarské skupiny SVU, jejímž rámcem se sjezd koná v hotelu Freienhof v Thunu. Opakujeme znovu adresu sekretariátu: paní Olga Komersová, Obermattstrasse 10, CH-3018 Bern, a doporučujeme účast na této významné události s programem

„Ohrožené dědictví střední Evropy.“

+ +

Přípravy na 13. světový
sjezd SVU 1986

Boston, Massachusetts, uhostí v roce 1986 13. světový sjezd SVU. Bude se konati patrně v polovině září. Prof. dr. Ladislav Dolanský převzal vedení místních příprav tohoto dalšího významného kongresu. Prof. dr. Anton Novacky, místopředseda SVU pro vědy, byl ustanoven organizátorem vědeckého programu.

Umělecká část sjezdu bude řízena místopředsedou SVU pro umění, Emilem Purginou.

Přesné datum a podrobný program 13. světového sjezdu budou včas oznámeny.

Z letošní Národní
svatometodějské
pouti v Římě

Při generální audienci na Svatopetrském náměstí v Římě ve středu 7. srpna 1985, přijal sv. Otec přes 250 českých poutníků z Anglie, Švýcarska, záp. Německa, z Rakouska, z Austrálie, z USA a z Kanady, které vedli jejich exilní misionáři s njd. Otcem biskupem Jaroslavem Škarvadou v čele. Svatý Otec je pozdravil česky takto:

„Vítám i skupinu Čechů a Moravanů, kteří připutovali do Říma z různých zemí Evropy, Ameriky a Austrálie v tomto jubilejním roce svatého Metoděje.“

Přišli jste se pomodlit na hrob jeho bratra Cyrila v basilice svatého Klimenta. I svatý Metoděj se tam jistě zastavil, když po těžkých zkouškách navštívil znovu Řím. Děkoval tam Bohu za požehnání, které provázelo jejich společné dílo i za kříž, který je zúrodnil. A prosil, aby ten lid, kterému zvěstovali Krista, zůstal i v budoucích generacích věrný svému povolání.

Kéž dovedete i vy v síle modliteb a obětí obou svatých bratří uchovat a předat dále jejich dědictví! V radosti Ducha svatého, která provází ty, kdo uvěřili v Krista. Neboť „to je vítězství, které přemáhá svět, naše víra.“ (1 Jn 5,4.)

COMMERCIAL
NATIONAL
BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ

July 19, 1985

The Honorable Ronald Reagan
President of the United States of America
The White House
Washington, D.C.

Dear Mr. President:

Thousands of our members responded with prayers upon learning about your recent surgery, and we will continue our earnest prayers for your speedy and complete recovery.

In these difficult times, our great nation and the free world both need your strong political and moral leadership.

We received information from several of our members who just returned from Czechoslovakia that the Christians in this communist-dominated country are also praying for you, Mr. President, for you are their hope for a new and better tomorrow.

Sincerely yours,

Václav Hyvnar
President
National Alliance of Czech
Catholics in the U.S.A.

Československo
se zase jednou
„vyznamenalo“!

Na konferenci zástupců 35 států v Helsinkách, která se konala u příležitosti desátého výročí podepsání Závěrečného aktu z Helsink „Konference o spolupráci a bezpečnosti v Evropě“, měli všichni ministři zahraničních věcí zúčastněných států příležitost zhodnotit 10 let činnosti v t.zv. „CSCE process“, ve věci dodržování ujednání na poli lidských práv a základních svobod, ke kterému se svým podpisem zavázali. Československý ministr zahraničních věcí, Bohuslav Chňoupek, sovětstější než Sověti, učinil na tomto jubilejním zasedání v Helsinkách to, čemu se ostatní ministři zahraničních věcí ze států sovětského bloku - (včetně

nového ministra zahraničních věcí SSSR) - vyhýbali: nepřímo napadl západní státy a obvinil je z porušování lidských práv svých občanů. Hovořil o právu na práci a na život v míru jako o základních právech občanů, a zastával stanovisko, že veškeré svobody a práva, jimž se těší občané na Západě, se nedají vůbec srovnat s právem na práci, jež zajišťuje československá ústava a ústavy jiných komunistických států. Ministr Chňoupek také odmítl výsledky konference o lidských právech v Ottawě. Soudruh Chňoupek se však vyznamenal ještě další věcí: byl jediným ministrem zahraničních věcí satelitního státu, který svůj projev učinil v ruštině. Všichni ostatní mluvili buď anglicky, francouzsky nebo svým jazykem.

-afa-

PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN

● HOME MADE SAUSAGES
● FROZEN FOODS
● HICKORY SMOKED MEATS
● FRESH POULTRY
● ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
● IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

T.B.Hlubuček:

„Kyšperk nebo Letohrad?“

Od dob svého dětství až po červen r. 1920, kdy jsem opouštěl rodnou vlast a odjížděl do Ameriky - městečko sousedící s mým rodným Žamberkem se jmenovalo vždy „Kyšperk“ - a také bylo částí údolí Orlického kraje. Při první návštěvě v r. 1932 jsem ku svému překvapení zjistil, že z Kyšperka se stal Letohrad a nemohl jsem zjistit co vedlo k této změně jména starobylého českého města. Ovšem, mnoho dalších změn následovalo. Žamberk býval okresním městem Královéhradeckého kraje a nyní jest Ústí nad Orlicí. Z bývalých Helkovic, malé vesnice se staly Helvíkovice. V údolí známém pod jménem „Říčky“ jsou dosud zbytky bunkrů - betonových opevnění - jako památka na II. světovou válku. Nyní po tolika letech a dvou nešťastných okupací Československa, přicházejí člověku na mysl tyto vzpomínky znovu a znovu a živě nám připomínají, čím náš národ musel a dosud musí procházet.

Šok pro Prahu

Představitelé čs. vlády - KSČ, ministerstva zahraničních věcí a ovšem i StB dostali zase jednou pořádný šok. První tajemník čs. velvyslanectví ve Spojených státech Milan Švec požádal o politický azyl. Jak uvedl americký tisk, Milan Švec je nejvyšší východoevropský diplomat - který v posledních letech požádal o azyl.

Není divu, že panovníků v Praze se zmocnila hrůza při pomyslení, že čs. rozvědkou snad stokrát prověřený druhý nejvýznamnější čs. diplomat ve Washingtonu promluví. Stačí připomenout případ Pavla Šišky, pracovníka čs. velvyslanectví v Londýně, který se rovněž rozhodl nevrátit se a britským úřadům prozradil fakta o skutečné činnosti čs. diplomatického sboru. Dvanáct čs. „diplomatů“ z osmnácti bylo kvapem odvoláno včetně velvyslance, jeho tajemníků, konzula a obchodního rady.

**

Neprchají však pouze pracovníci čs. zastupitelských úřadů, o politický azyl požádali rovněž polský kurýr v USA Romulad Spasovski, polský kurýr v Japonsku Zdislaw Rurarsz a jak oznámil řecký tisk, ve Spojených státech se nachází i Sověty „pohřešovaný“ sovětský diplomat Sergej Bochan.

/z Amerických Listů/

JO KARUD STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Konečně - neměli se teď nehtů. Družstvo bylo z nejhorsšího venku, každý si už nahospodaril a z družstevních dobitek se v chalupách pořídili pračky, ledničky, sporáky a vysavače. I televizory. A motocykly a auta. To už bylo jiné než v prvních letech, kdy dobírky stály leda za zaplat' Pán Bůh a nezbylo po nich nic než oči

Procházka přijímal změny v předjaří osmašedesátého se střídavými pocity. Věřil, že změny, které přicházejí, postihnou vyšší hlavy než jeho. Říkal si, že když bude plout s proudem, že jemu se nemůže nic stát. Naopak. Když se zařadí včas, nemusil by být jako zkuseň aparátů bez vyhlídek. I noví soudruzi, kteří přicházejí se bez aparátu neohjedou. Vždycky bude zapotřebí lidí se zkušenostmi v politické práci. A on má eiste svědomí.

Bylo to předsvědčen. Jeho vinou nikdo netrpěl. Nikdo nepřišel o chleba, nikoho jeho vinou nezavřel. Stal vždycky v pozadí a dělal leda to, co mu nařídili jiní. Ti, ať převzou odpovědnost. Byl předsvědčen, že on je čistý.

Ale přece jen nemohl jít tak spontánně, jako mnozí jiní s proudem, který se valil a hrozil smet staré jistoty. Nedovedl se nadchnout pro to nové. Věděl, že by se měl zapojit, na to měl vždycky dobrý čich, aby rozpoznal, na koho má vsadit. Ale něco jako by mu svazovalo nohy.

Také ho znepokojovalo, že se všude objevovali noví lidé, jemu neznámí, zcela cizí, neopotřebovaní. A staří se pozvolna ztráceli. To mu zase připadalo, že mají pravdu ti, kteří říkají, že strana opouští své pozice a že se jí situace vymyká z rukou. To přece není samo sebou, že se osvědčení lidé mohou takto ztratit. Když byl naposledy v Ledči, ptal se na Ságra. Nikdo o něm nevěděl. Kuntorád a Podskalský také nebyli ve funkcích. Prý nebyli zvoleni. A řekli to tak, jako by toto vysvětlení mělo stačit.

Staré styky také přestaly platit. Nejistota byla stále silnější. Procházka vytušil, že mezi novými, co přišli, není pro něj místo. Dávali mu najevo, že o něj nestojí.

Rozhodl se vyčkat.

Mluvílo se o deformacích a bezprávích minulých let. Ano, uznával, že obvinění jsou oprávněná. On sám by mohl leccos povědět. Byl svědkem té doby. Slovo svědek se mu zalíbilo. Je jenom svědkem. Není ničím vinen. Spíše se provinili na něm. Jiní stoupali na vyšší příčky kariéry a na něho se zapomínalo. Vzpomněl si na únavné cesty po okrese a na nekonečně nudné schůze, kterým obětoval celé neděle a svou rodinu, na nevytopené hotelové pokoje a špatné hospodské obědy. Na něho jenom nakladli práci, jiní olízli smetanu.

V paměti se mu oživila stará scéna. Bylo to těsně po velké kampani, potřeboval si něco konzultovat se Slavíkem. Nechal se ohlásit a šel za ním na předsednictvo vlády. Sekretářka mu řekla, aby počkal ve Slavíkově kanceláři, že je právě porada u ministra. Spíše z dlouhé chvíle než ze skutečné zvědavosti se začal rozhlížet po stole. Něco mu říkalo, aby otevřel desky, které na něm ležely. Byl v nich zápis z nějaké schůze. Nic zajímavého. Už chtěl desky zavřít, když mu padlo do očí jeho jméno. Písmena se mu rozlila před očima. Musil se soustředit, aby mohl odstavec přečíst. Četl a nechápal smysl. „Ve věci soudruha Procházky požaduje výbor přešetření. Až na další nesvěřovat úkoly důvěrné povahy.“

Nic víc. Dvě věty, které mohly znamenat jediné. Výbor ho odpisuje. Nechápal, co se stalo. Jaký případ si žádá výbor přešetřit? Co mu kdo vytýká? Z čeho ho podezírají? A kdo má případ přešetřit? Snad ne bezpečnost?

Myšlenky se mu honily hlavou a pocítil strach.

A pak přišel Slavík. Hovořil jakoby nic. Choval se k Procházkovi přátelsky. Neznat ten zápis ze schůze. Procházka by řekl, srdečně. Jako kamarád. Jako dobrý soudruh k jinému dobrému soudruhuvi. Procházka se cítil podveden tím, že se Slavík takhle přetvařuje. Proč neřekne rovnou: to a to proti tobě máme. Proč nežádá od něho vysvětlení? Proč se neptá? Proč se ho přímo neptá? „Jseš stejná falešná svině jako ostatní.“ říkal si v duchu a nemohl se soustředit na to, co Slavík povídá. Příkyvoval a nevěděl čemu.

Ale pak začal Slavík o nějaké reorganizaci a Procházka zbystřil pozornost. Hovořil o tom, že každý úkol, který strana určí je důležitý.

Procházka věřil, že to znamená degradaci. Že ztratil důvěru. Jak bude takhle dál žít? S onou nedůvěrou, které se nezbaví. O každém,

s kým se od té chvíle setká, si bude myslet, že to byl možná on, kdo ho shodil. Bude myslet na to, že každé slovo, které teď vysloví, se může použít proti němu. Proti přímým nařčením by se mohl bránit, proti nedůvěře ne. Třeba ho shodil někdo, kdo sám má máslo na hlavě a chce tak od sebe odvrátit pozornost. Člověka nemusí zničit nepřítel, ale někdo, koho člověk považuje za soudruha. Jak jen bude moci takhle dál žít?

Procházku brzy nato přeložili do bezvýznamné služebny, kde byl subalterním zaměstnancem. Pokoušel se o návrat. Intervenoval. Ale nacházel zavřené dveře. Na jeho dopisy nepřicházely odpovědi. Odpovědi nepřicházely ani na jeho udání, kterými se snažil dokázat, že osatní nejsou hodni vyšší důvěry než on. Napsal dopis na ústřední komisi a shodil v něm pelhřimovského Kadlece. Vytkl mu způsob jeho jednání a hraní si na okresního diktátora. Po čase se dozvěděl, že Kadlece povýšili a že přešel na kraj.

Když se v novinách začalo psát o rehabilitacích a odstranění nespravedlností, napáchané v minulých letech, cítil se sám být jednou z obětí. Považoval proto dobu, která nastávala, také za dobu pro sebe. Ale pak se stalo něco, co mu vzalo jistotu.

Jedné jarní neděle hrál Motorlet mistrovský zápas v Libni na Meteoru. Zápas začínal v pět hodin a Procházka přišel zbytečně brzy. Měl umluveno s Mizerou, že se sejdou před vchodem. Míza mu slíbil volňasek. Ale teď měl ještě hodinu čas a řekl si, že se porozhlédne. Neznal dobře tuhle část Prahy. Zabočil kolem vchodu sokolského cvičiště do parku. Bylo zde příjemně. Vysoké stromy vrhaly osvěžující stín. Šel cestou, která byla kdysi asfaltovaná, ale sníh, mrazy a déšť vyhlodaly léty do asfaltu trhliny, které se zvětšovaly a odhalovaly pískovou a kamenitou půdu pod opotřebovaným asfaltovým koberecem.

Z cesty bylo vidět dolů na sokolské cvičiště. U stolu před domkem správce hráli tři muži karty, vedle nich seděla žena, která pletla modrý svetr. Dítě si hrálo na hromádce písku. Na hřišti byl zcela sám chlapec v bílém tričku a červených trenýrkách. Trénoval skok do výšky. Procházka ho pozoroval, jak se podruhé, potřetí, popáté vždy marně pokouší překonat latku. Ale chlapec se nevzdával a skákal znovu a znovu. Byl už zřejmě unaven. Jeho pokusy byly stále beznadějnější. Procházku omrzelo dívat se na jeho marné úsilí a sedl si na lavičku. Neměl rád tyhle povahy, které se stále znovu pokoušejí o něco beznadějného. Člověk se má smířit s věcmi jak jsou a nelámat je přes koleno. Houževnatá neústupnost chlapce v něm vyvolávala pocit špatného svědomí. Neměl se nechat tak snadno vyšaltovat a měl se víc poprat o svou věc. Potom by možná nebyl takový outsider na obou stranách. Měl by něco dělat. Snad jít za Krčilem. Anebo za Sobotkou, který nedávno mluvil na mítinku v Lucerně a měl prý velký úspěch. Všude se o tom mítinku a o Sobotkově vystoupení psalo. Vzpomněl si na nějakého Sobotku z mládežnické skupiny, která jezdila agitovat na venkov. Podle všeho to byl ten stejný Sobotka. Určitě se bude na něj pamatovat. Měl by se mu ohlásit. Anebo přece jen má jít raději za Krčilem? Ne, raději za Sobotkou. Krčil je vyřízen. Ted' není doba pro Krčily. Ano, půjde za Sobotkou.

Vedle na lavičce seděl chlapec s dívkou. Líbali se, jako by tu nebyl. Chlapec jednou rukou dívku objímal a druhou měl zasunutou pod jejím kabátkem.

Vstal a vracel se zpátky. Podíval se na hodinky. Měl ještě půl hodiny času. Šel kolem kostela ke stanici tramvaje. Míza musí přijít tudy, nemůže ho minout. A za Sobotkou si rozhodně zajde. Cítil, že má teď lepší náladu po svém rozhodnutí.

Kostel byl velmi starý. Měl zděnou podezdívku, jinak byl dřevěný. Zelenou věžičku kryly koruny vzrostlých kaštanů. Procházka si vzpomněl na Čihošť. Snad proto, že tenhle kostelík rovněž vypadal tak venkovsky. Anebo pro ty vzrostlé stromy před vchodem.

Kdyby se byl později někdo Procházky zeptal, proč vstoupil do kostela, nevěděl by. Jinak přece nikdy do kostela nechodil. Léta nebyl na bohoslužbě. Nemohl si vzpomenout, kdy naposledy. Něco mu říkalo, aby vstoupil. Jako kdyby poslechl něčí našeptávání anebo nevyšlovený příkaz, přešel několik kamenných schodů a vešel zelenými dveřmi dovnitř.

Na bílých, nyní trochu zašpiněných stěnách visely barvotiskové obrazy Bohorodičky a jejího Božího Syna a nějakých svatých, které Procházka nemohl určit. Dřevěný strop kostelíka podpíralo zčernalé trámů. Kostel byl prázdný, jen před oltářem stála skupinka lidí kolem starší tlusté ženy, která držela v náručí dítě. Nad ním se skláněl farář s kropenkou v ruce. Dítě zaplakalo, když farář na ně stříkl vodu. Stará se pokoušela dítě uklidnit.

Procházka došel až ke skupince u oltáře. Uvědomil si, že ještě nikdy neviděl křest. Připadalo mu to zvláštní. Za skoro padesát let ještě nikdy nebyl při křtu.

(Pokračování příště)

POLISH AMERICAN CONGRESS, Inc.

POLISH AMERICANS WILL PROTEST GEN. JARUZELSKI'S VISIT

The Polish American Congress has announced that it will hold a massive demonstration in New York City to protest the visit of Gen. Wojciech Jaruzelski, who will be attending the session of the United Nations General Assembly scheduled for September 24-28.

"The demonstration is being organized by the PAC to protest the Jaruzelski regime's vagrant violations of the Polish people's civil liberties, basic human rights and freedoms, the suppression of the Solidarity movement and the imprisonment of its leaders," stated PAC president Aloysius A. Mazewski.

The Polish American Congress, Inc. is a national umbrella organization representing the interests of over 12 million Polish Americans living in the United States, with state divisions and chapters in 30 states and chapters in 30 states and member organizations. National PAC offices are located in Chicago, Illinois and Washington, D.C.

The PAC Executive Committee has issued a directive to all PAC state divisions and chapters to make plans to participate in the mass protest rallies and has asked all Polish American organizations to support the protest by actively participating in it in great numbers to show Jaruzelski all Polish Americans' disapproval of his regime and to demonstrate to the people of Poland that Polish Americans and the United States will solidly support them in their courageous struggle for freedom and basic human rights.

Jaruzelski, who is responsible for a majority of the tragedies that befell Poland since the imposition of martial law, will be accompanied by Jerzy Urban, Wieslaw Gornicki and Mieczyslaw Rakowski, all masters of misleading Western public opinion in order to justify the crimes committed against the Polish nation.

"The purpose of the PAC demonstration is to block Jaruzelski's attempt to project to the American people an image of an ostensibly moderate regime, to counter his attempt to break the isolation of the regime

**THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary**

July 30, 1985

STATEMENT BY THE PRESIDENT

Ten years have passed since the United States, Canada and thirty-three European governments joined in Helsinki to sign the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE). Today, Secretary Shultz and the Foreign Ministers of those nations, East and West, as well as neutral and non-aligned, are meeting again in the capital of Finland to commemorate this important event.

In 1975, President Ford affirmed the support of the United States for the universal standards of international conduct and the fundamental human freedoms contained in the Helsinki Final Act. Today, I reaffirm our commitment to those principles and our equally firm dedication to give them meaning in the daily lives of all citizens whose governments have undertaken the obligations contained in the Helsinki Final Act.

The CSCE process has long been a source of hope that the division of Europe can be overcome, and that the human freedoms enjoyed in the West will be honored and respected throughout the continent. The Helsinki process offers the peoples of East and West the way that by patient and serious dialogue we can improve the lives of our individual citizens, and increase security and cooperation among our states.

As Secretary Shultz said in his statement in Helsinki, we had no illusions in 1975, and have none today, that words alone can strengthen security and nurture freedom. When heads of state and government gathered in Helsinki ten years ago, President Ford stated, "...History will judge this conference not by what we say here today, but what we do tomorrow - not by promises we make, but by the promises we keep..."

Sadly, despite some gains, the Soviet Union and several other signatories of the Helsinki Act have failed to keep their promises. Despite the solemn pledge that citizens have the right "to know and act upon" their rights, brave men and women have suffered for taking this commitment by their governments seriously. Those, who have tried to exercise freedoms of religion, thought, conscience and belief, have often paid a tragic price. The Helsinki Accords called for freer movement of people and ideas across the European divide, but that flow remains impeded, and in the case of the Soviet Union, it is but a trickle.

The Helsinki Accords and the Madrid Concluding Document of 1983, provided standards by which to judge the conduct of the 35 participating states and set down a process which can be used to ensure accountability. The United States will continue to uphold these standards and press for compliance with them. We consider this a commitment on the part of all those who voluntarily subscribed to the Final Act of the Helsinki Accords.

As we mark this tenth anniversary, and reflect on the hopes initially raised by the CSCE process, it is time to renew our efforts to ensure that those hopes were not totally without foundation. We rededicate ourselves to the code of conduct embodied in the Helsinki Final Act. We call upon all those who participate with us in CSCE to fulfill their pledges. With commitment and determination, we can make the promise of the Helsinki Accords' first ten years the reality of this second decade of CSCE.

in the international forum and to indicate to the people of Poland that the regime and Jaruzelski himself are not accepted by the international community as legitimate rulers of Poland but are considered mere puppets of Moscow," stated Mazewski. "This will be the BIGGEST MASS DEMONSTRATION

EVER ORGANIZED by Polish Americans," added Mazewski, "because we must not allow the spirit of freedom and solidarity to be crushed in Poland.

Contact Person: A. A. Mazewski, President Polish American Congress, ☎ (312) 286-0500.

**THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary**

August 6, 1985

STATEMENT BY THE PRESIDENT

This week, millions around the world will mark the 40th anniversary of the first and only uses of nuclear weapons - events that brought to an end a long and terrible war. The war over, an unprecedented friendship between the free peoples and democratic governments of the United States and Japan was born. Thus, as we reflect on the meaning of the events of 40 years ago, we and the people of Japan can take pride in having demonstrated that, even between former enemies in warfare, lasting reconciliation is possible.

We must never forget what nuclear weapons wrought upon Hiroshima and Nagasaki. Yet we must also remain mindful that our maintenance of a strong nuclear deterrent has for four decades ensured the security of the United States and the freedom of our allies in Asia and Europe. In Europe, these years represent the longest period of peace since the early 19th century.

Peace has not made us complacent, for we are continually seeking ways to reduce still further the risks of war. As I have often stated: "A nuclear war cannot be won and must never be fought." This anniversary is, therefore, a time not only for reflection but for action.

The United States will take every reasonable step to build a more peaceful world. Just last week, I extended to the Soviet leadership an invitation to send a team of Soviet experts to our Nevada test site to observe and measure the yield of an American nuclear test. My offer involved no pre-conditions; the Soviet experts were invited to bring with them any instrumentation devices that they deemed necessary to measure the yield of the test. Our objective was straightforward: to set in train a process that, regarding limitations on nuclear testing, could markedly increase confidence and cooperation between our nations.

It is my hope that the Soviet leadership will accept this invitation in the spirit of good will in which it has been tendered. I would also urge the leadership of the Soviet Union to work with us to achieve deep, verifiable, and equitable reductions in nuclear arsenals; to resolve questions relating to compliance with existing arms control agreements; and to establish a constructive dialogue on ways to reduce the risk of accidental war.

We must also be vigilant in our efforts to prevent nuclear proliferation - and here all nations must share the burden. Those who would profit from the transfer of sensitive nuclear technology to trouble parts of the globe pose a threat to world peace. Action must be taken, and we encourage all nations to join us in requiring comprehensive safeguards as a condition of nuclear export.

We look forward to the third review session of the Non-Proliferation Treaty, which will begin this month. The United States, the Soviet Union, and all the nations of the world must work to ensure that the atom is never again used as a weapon of war, but as an instrument of peace.

**Announcing
sigmund's**

A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT OPENING IN MAY
For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

**LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center -
crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION. PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.
PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.**

VOICE OF THE NATION

Slavic letter comes during heightened church-state split in Czechoslovakia

By Peter Hebblethwaite
Vatican Affairs Writer

Oxford, England
ANALYSIS

POPE JOHN PAUL'S fourth encyclical, *Slavorum Apostoli* (Apostles of the Slavs), is his most personal so far. Only a Slavic pope would have thought of writing it. For one probably has to be a Slav to perceive the imbalance in the church between West and East.

The encyclical tries to compensate for that imbalance and to teach the West (rational, Roman and legally minded) something about the East (intuitive and mystical).

The two brothers from Salonika, Cyril and Methodius, provide an apt lesson in East-West rapprochement. Although they set off in the ninth century from Constantinople to convert the Slavs, they stayed in touch with the bishop of Rome.

As John Paul puts it, "They did not hesitate to answer with docility the invitations to come to Rome from Pope Nicholas I in 867 and then from Pope John VIII in 879." The church was as yet undivided. But why were they summoned to Rome? Because, as usual, there had been denunciations (in this case from Western monks).

John Paul alludes to this but presses on, "Both popes wished to compare the doctrine being taught by the brothers in Greater Moravia with that which the apostles Peter and Paul had handed down, together with the glorious trophy of their holy relics, to the church's chief episcopal see."

That is a relatively mild statement of papal primacy. The title "vicar of Christ" had not yet been invented. The bishop of Rome was seen as the successor, or vicar, of Peter.

The main disputed question raised by the mission of Cyril and Methodius was how to translate "Greek" concepts into the languages of the Slavs. This was difficult, considering that they had to devise an alphabet with which to express them.

Cyril came to Venice to defend their missionary methods

against the "Latinizers". "Are you not ashamed," Cyril wanted to know, "to decree only three languages (Hebrew, Greek and Latin) and ask that all other peoples and races should remain blind and deaf? Tell me, do you think this because you consider God is so weak that he cannot grant it or so envious that he does not wish it?"

Cyril's powerful rhetoric won the day. This passage was quoted at Vatican II in support of liturgy in the vernacular. It had taken 1,200 years before it was accepted in the West.

Curiously, it had not been accepted in Poland, land of a Slavic people with a Latin tradition of worship. Cardinal Stefan Wyszyński greatly regretted the loss of the Latin liturgy. Pope John Paul evidently has no such regrets and has taken up a suggestion made by Dominican Father Andrzej Zuberbier at the last Congress of Polish Theologians attended by Cardinal Karol Wojtyła, in 1978.

Zuberbier claimed that Polish theologians, as Slavs brought up in the Latin tradition, should make it their vocation to be a bridge between East and West. They could make a unique contribution to theological understanding and ecumenism. Pope John Paul has made this one of the leading ideas of his pontificate. It is the key to understanding the encyclical.

However, the encyclical is not addressed to Slavs and to Orthodox bishops - this is a striking novelty - but to the whole church. These distant events have contemporary relevance. Cyril and Methodius are model missionaries, becoming "all things to all men in order to redeem them all."

That still leaves a problem about "how far do you go" along the road to Africanization or Indianization (here conveyed by the ugly new word acculturation). Translations are one thing; the dance is another. But that discussion is for another time and place.

Slavorum Apostoli reflects the speech John Paul would have given at Velehrad, Czechoslovakia, July 7. Despite government attempts to stop them, pilgrims have been gathering at the tomb of St. Methodius throughout this year. "We want the pope! We want the pope!" chanted 8,000 of them March 18, thus insuring

that the pope would not be allowed to come.

The Czech government fears above all else cross-border contagion from Poland. To have let the pope in would have been to light a fastburning fuse.

Other cardinals were refused visas. (But Cardinal Jozef Glomp did stop off in Prague on his way to Yugoslavia. It was his first visit to the frail, 85-year-old Cardinal František Tomášek. He may have even brought a personal message from the pope.)

The Czech government made a somewhat half-hearted attempt to present the celebration as a cultural rather than a religious event, which is the reason John Paul so much stresses the way religion, language and culture are interwoven. They are inseparable.

So that is the message of hope for the Slavs. If I cannot come and visit you, the pope is in effect saying, I will send the message of your history ringing around the world. He says explicitly, "I desire to be at least spiritually present at Velehrad." He certainly was.

Has the encyclical a political content? Not in the short term. Its language is very restrained compared, for example, with the instruction "On Certain Forms of Liberation Theology" (which calls communism "this shame of our time").

The tone here is "more one of prayer than accusation," explained Czech Cardinal Jozef Tomko, who presented the encyclical to the press.

The pope looks forward to the distant day when "incomprehension and mutual distrust have been overcome and when ideological conflicts have been conquered."

In his vocabulary, that means that Marxism will eventually wither away, and the Slavs, who kept the faith brought to them by Ss. Cyril and Methodius, will continue to enrich the West with a wider vision of a spiritual Europe.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE CONSTITUTION AND GOVERNING POWER

A few years ago, Mr. Dan Smoot was a well-known personality on radio and TV. He was also an F.B.I. agent for years. Due to serious illness, Dan Smoot dropped out of sight for the past several years. But he is now returning to the lecture circuit. Dan Smoot was quite a student of the Constitution of the United States. This column is a solid quote from his address, "The Constitutional Road to Prosperity and Peace" and is presented to you in honor of his return to public life.

"The Constitution — written in 1787 by a convention representing all the states; ratified, during the next two years, by state assemblies representing all the people — was put into operation in 1789 as the charter of a new federal government. It embodied the uniquely American concept of God, man, and government that Jefferson had written into the Declaration of Independence in 1776. God created man and gave him certain rights that no earthly power should be permitted to alienate. Man creates government and gives it just enough power to perform the essential task of government; to preserve for men the blessings of liberty which they had from God before they ever made a government.

How much governing power is enough? No one has ever known. All power that is necessary in a great nation cannot be defined and rigidly

bound by a constitutional contract. Many forces are forever changing society and its needs. Yet, if you give a national government discretionary power to do whatever governing officials claim to be needed, officialdom will eventually enslave the people, under the pretext of taking care of them. A dilemma! But the Founding Fathers flanked it. They realized that most of the governing power needed in America already existed, and was in proper hands, at the state and local levels. They wrote a Constitution, leaving that state power structure largely untouched, to do most of the governing — denying the federal government all of the undefined, stretchable, powers to intervene in the lives of people, leaving those dangerous powers to be exercised, if at all, by state and local government.

The federal government was given ample authority to conduct foreign affairs; defend the nation against foreign enemies; help states suppress internal violence, if requested; coin money; guarantee a common national citizenship; prohibit states from interfering with trade and travel across state lines; operate a postal service; handle Indian affairs; and manage the public lands. Beyond that, the federal government had relatively little power to do anything to and for the people.

State Governments, however, were left with unlimited power to make any kind of social or political experiment, if the people allowed and if the experiment did not violate some provision of the federal Constitution. If a state government went too far, or not far enough, in taxing and regulating and redistributing the wealth of the people, it would lose productive citizens and enterprises to other states.

Regardless of what the Supreme Court does, Congress and the President seem to believe that the executive and legislative branches are constitutionally required to enforce whatever the court orders."

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)